

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
★	Finansforordning af 27. marts 2003 for den 9. Europæiske Udviklingsfond	1
★	Rådets forordning (EF) nr. 579/2003 af 27. marts 2003 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af ubearbejdet, ulegeret magnesium med oprindelse i Folkerepublikken Kina	32
	Kommissionens forordning (EF) nr. 580/2003 af 31. marts 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	34
	Kommissionens forordning (EF) nr. 581/2003 af 31. marts 2003 om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Portugal fra tredjelande	36
★	Kommissionens forordning (EF) nr. 582/2003 af 31. marts 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 2335/1999 om handelsnormer for ferskner og nektariner	37
	Kommissionens forordning (EF) nr. 583/2003 af 31. marts 2003 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	39
	Kommissionens forordning (EF) nr. 584/2003 af 31. marts 2003 om fastsættelse af restitutionerne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	41
	Kommissionens forordning (EF) nr. 585/2003 af 31. marts 2003 om fastsættelse af importtold for ris	43
	Kommissionens forordning (EF) nr. 586/2003 af 31. marts 2003 om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den i forordning (EF) nr. 220/2003 omhandlede fjerde licitation	46
	Kommissionens forordning (EF) nr. 587/2003 af 31. marts 2003 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	49
	Kommissionens forordning (EF) nr. 588/2003 af 31. marts 2003 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren	51

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 589/2003 af 31. marts 2003 om fastsættelse af produktionsrestitutionen for hvidt sukker, der anvendes i den kemiske industri	54
Kommissionens forordning (EF) nr. 590/2003 af 31. marts 2003 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben	55
Kommissionens forordning (EF) nr. 591/2003 af 31. marts 2003 om fastsættelse af importtold for korn	57
Kommissionens forordning (EF) nr. 592/2003 af 31. marts 2003 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn	60
Kommissionens forordning (EF) nr. 593/2003 af 31. marts 2003 om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge den fælles toldtarif ved indførelse af mangleblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel	62
Kommissionens forordning (EF) nr. 594/2003 af 31. marts 2003 om genindførelse af præferencetolden ved indførelse af småblomstrede roser med oprindelse i Israel	64

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2003/223/EF:

- ★ **Afgørelse truffet af Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne af 21. marts 2003 om ændring af artikel 10.2 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank** 66
- ★ **Meddelelse om datoen for AVS-EF-partnerskabsaftalens ikrafttræden** 69

Kommissionen

2003/224/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 21. marts 2003 om offentliggørelsen af referencen på standard EN 1495:1997 »Løfteplatforme — En- eller flersøjlede personløftere med arbejdsstandplads« i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/37/EF ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 831)** 70

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger (EFT L 356 af 31.12.2002)** 73
- ★ **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2378/2002 af 27. december 2002 om fravigelse af forordning (EF) nr. 1249/96 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn (EFT L 358 af 31.12.2002)** 74

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FINANSFORORDNING
af 27. marts 2003
for den 9. Europæiske Udviklingsfond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »AVS-EF-aftalen«,

under henvisning til Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾, i det følgende benævnt »associeringsafgørelsen«,

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand i henhold til finansprotokollen til partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou, Benin, samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke traktatens fjerde del finder anvendelse ⁽³⁾, i det følgende benævnt »den interne aftale«, særlig artikel 31,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽⁵⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Investeringsbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør fastsættes nærmere bestemmelser for medlemsstaternes indbetaling af bidrag til den 9. Europæiske Udviklingsfond, i det følgende benævnt »EUF«, oprettet ved den interne aftale.
- (2) De betingelser, under hvilke Revisionsretten bør udøve sine beføjelser for så vidt angår EUF, bør fastsættes.
- (3) Bestemmelserne om Revisionsrettens revision af de ressourcer, der forvaltes af EIB, er i overensstemmelse med den kontraktmæssige karakter af den trepartsaftale, der omhandles i EF-traktatens artikel 248.

(4) Spørgsmålet om behandling af eventuelle restbeløb fra tidligere europæiske udviklingsfonde bør afklares, navnlig for så vidt angår de nærmere bestemmelser om overførsel af sådanne restbeløb til 9. EUF, fordeling af dem på de forskellige samarbejdsinstrumenter, der er fastsat i AVS-EF-aftalen eller associeringsafgørelsen, såvel som de regler, der gælder for anvendelsen af midlerne.

(5) Der bør sikres sammenhæng mellem nærværende forordning og foranstaltningerne vedtaget af Kommissionen til gennemførelse af associeringsafgørelsen.

(6) Der bør sikres en hensigtsmæssig, hurtig og effektiv gennemførelse af de programmer og projekter, der finansieres inden for AVS-EF-aftalens rammer, såvel som gennemsigtige og let anvendelige forvaltningsprocedurer, som muliggør decentralisering af opgaver og ansvar.

(7) Ved sin afgørelse nr. 2/2002 af 7. oktober 2002 om gennemførelse af artikel 28, 29 og 30 i bilag IV til Cotonou-aftalen ⁽⁶⁾ fastsatte AVS-EF-Ministerrådet almindelige bestemmelser, almindelige betingelser for kontrakter samt procedureregler for mægling og voldgift vedrørende kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, leverancer og tjenesteydelser, der finansieres af Den Europæiske Udviklingsfond.

(8) De bør fastsættes nærmere bestemmelser for, hvordan den ledende anvisningsberettiget for EUF, udpeget af Kommissionen og bl.a. ansvarlig for kontrollen med de udgifter, der finansieres via EUF, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en tilfredsstillende gennemførelse af foranstaltningerne i nært samarbejde med den nationale anvisningsberettigede.

(9) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁷⁾, i det følgende benævnt »den almindelige finansforordning«, bør i videst muligt omfang tages i betragtning som det centrale element i reformen af Kommissionens interne forvaltning, ved omarbejdningen af finansforordningen for EUF, navnlig med henblik på en eventuel indarbejdelse af EUF's midler i Fællesskabernes almindelige budget. På baggrund af erfaringerne med gennemførelsen af nærværende forordning kan Kommissionen foreslå ændringer hertil —

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 355.

⁽⁴⁾ EFT C 262 E af 29.10.2002, s. 533.

⁽⁵⁾ EFT C 12 af 17.1.2003, s. 19.

⁽⁶⁾ EFT L 320 af 23.11.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FINANSFORORDNING:

DEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

GENERELT

KAPITEL 1

FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

1. Denne forordning fastlægger regler for opstilling og gennemførelse af budgettet for 9. EUF.

2. Kommissionen varetager Fællesskabets ansvarsområder som defineret i artikel 57 i AVS-EF-aftalen og i associeringsaftalen. Med det formål varetager Kommissionen den finansielle forvaltning af foranstaltninger, der iværksættes med midler fra EUF ydet i form af gavebistand, bortset fra rentegodtgørelser, og den foretager udbetalingerne i overensstemmelse med denne forordning.

Ved anvendelsen af denne forordning handler Kommissionen på eget ansvar og inden for rammerne af de tildelte midler.

3. EIB forvalter på Fællesskabets vegne investeringsfaciliteten og rentegodtgørelserne og gennemfører de dertil knyttede transaktioner efter reglerne i del II. I den forbindelse optræder EIB på Fællesskabets vegne og på dettes risiko.

EIB varetager den finansielle gennemførelse af foranstaltninger, der gennemføres ved hjælp af lån af bankens egne midler, eventuelt kombineret med rentegodtgørelser finansieret via EUF's midler.

4. Bestemmelserne i del I og III finder udelukkende anvendelse på den finansielle forvaltning af den del af EUF's midler, som Kommissionen forvalter. Disse bestemmelser kan ikke fortolkes således, at de skaber forpligtelser for Kommissionen med hensyn til den finansielle forvaltning af den del af EUF's midler, som EIB forvalter.

5. Medmindre andet er angivet betragtes henvisninger i denne forordning til AVS-stater også som henvisninger til organer eller disses repræsentanter som defineret i artikel 13 og 14 i bilag IV til AVS-EF-aftalen, hvortil de kan uddelegere deres beføjelser i henhold til denne aftale.

6. Regnskabsåret begynder den 1. januar og slutter den 31. december.

KAPITEL 2

PRINCIPPET OM REGNINGSENHED

Artikel 2

Ved opstilling og gennemførelse af EUF's budget og aflæggelse af regnskab herfor anvendes euroen.

I det omfang, det er nødvendigt af hensyn til likviditetsstyringen som omhandlet i artikel 26, er regnskabsføreren dog bemyndiget til at udføre transaktioner i andre valutaer eller i nationale valutaer i stedet for i euro.

KAPITEL 3

PRINCIPPET OM SPECIFICERING

Artikel 3

EUF's midler fordeles på de vigtigste samarbejdsinstrumenter som beskrevet i finansprotokollen til AVS-EF-aftalen og associeringsafgørelsen.

For staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (i det følgende benævnt »AVS-staterne«) er disse instrumenter i finansprotokollen fastlagt i bilag I til AVS-EF-aftalen. Denne fordeling baseres også på bestemmelserne i den interne aftale og tager hensyn til den reserve, der er omhandlet i dennes artikel 2, stk. 2, og til de midler, der er forbeholdt udgifterne i forbindelse med gennemførelsen i henhold til den interne aftales artikel 4.

For de oversøiske lande og territorier (i det følgende benævnt »OLT«) er disse instrumenter fastlagt i bilag II A til associeringsafgørelsen. Denne specificering tager også hensyn til den reserve, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i nævnte bilag, og til de midler, der er afsat til undersøgelser og faglig bistand i henhold til artikel 1, stk. 1, litra c), i samme bilag.

KAPITEL 4

PRINCIPPET OM FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 4

1. EUF's midler skal anvendes i overensstemmelse med princippet for forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i overensstemmelse med principperne om økonomisk adfærd, produktivitet og effektivitet.

2. I henhold til princippet om økonomisk adfærd skal de midler, som anvendes til gennemførelsen af de forskellige aktiviteter, stilles til rådighed på det rette tidspunkt, i den rigtige mængde og kvalitet samt til den mest fordelagtige pris.

Princippet om produktivitet drejer sig om at sikre et optimalt forhold mellem de anvendte midler og de opnåede resultater.

Princippet om effektivitet drejer sig om at nå de opstillede specifikke mål og de forventede resultater.

3. Der skal opstilles mål, hvis virkeliggørelse kan kontrolleres ved hjælp af kvantitative indikatorer, og det skal overvåges, at målene nås. Der skal med henblik herpå forud for anvendelsen af EUF-midlerne foretages en evaluering af den enkelte foranstaltning, der skal gennemføres, og foranstaltningen skal efterfølgende evalueres for at sikre, at de forventede resultater berettiger til de midler, der tages i brug.

4. Programmer og foranstaltninger underkastes en periodisk undersøgelse, navnlig med henblik på de i artikel 38, stk. 1, omhandlede overslag over bidragsindkaldelser, idet det skal fastslås, om de er berettiget.

KAPITEL 5

PRINCIPPET OM KLARHED OG ÅBENHED

Artikel 5

1. EUF's budget opstilles og gennemføres og regnskaberne aflægges under overholdelse af princippet om klarhed og åbenhed.

2. De årlige overslag over forpligtelser og betalinger i overensstemmelse med artikel 10 i den interne aftale og EUF's regnskaber som omhandlet i artikel 96 i denne forordning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

AFSNIT II

MIDLER OG ADMINISTRATIVE UDGIFTER

KAPITEL 1

SAMMENSÆTNING AF EUF's MIDLER

Artikel 6

1. EUF er sammensat således:

- a) det beløb, der er fastsat i artikel 1 i den interne aftale
- b) eventuelle restbeløb fra de foregående EUF som fastlagt i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra b), i den interne aftale og defineret i afsnit I i del III i denne forordning.

2. Renteindtægterne af de midler, der er omhandlet i stk. 1, og som er deponeret hos udbetalende myndigheder i Europa som omhandlet i artikel 37 i bilag IV til AVS-EF-aftalen, krediteres én eller flere bankkonti, der åbnes i Kommissionens navn og anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9 i den interne aftale og i denne forordning.

3. En oversigt over fordelingen af tildelingerne som fastsat i AVS-EF-aftalen og i den interne aftale er gengivet til orientering i bilaget til denne forordning.

Artikel 7

Det beløb, der er fastsat i artikel 4 i den interne aftale, er beregnet til at finansiere de udgifter i forbindelse med gennemførelsen, som Kommissionen har forpligtet sig til inden for rammerne af AVS-EF-aftalen. Det anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9 i den interne aftale.

Disse midler anvendes bl.a. til at styrke Kommissionens og dennes delegationers administrative kapacitet med henblik på at sikre en harmonisk forberedelse og gennemførelse af de foranstaltninger, der finansieres af EUF.

KAPITEL 2

BIDRAG TIL EUF

Artikel 8

1. Kommissionen udarbejder og meddeler hvert år senest den 15. oktober Rådet et overslag over de udbetalinger, der skal foretages i det følgende regnskabsår, samt en forfaldsplan for indkaldelse af bidrag, under hensyn til de overslag, som EIB sender den i overensstemmelse med artikel 121 for så vidt angår de transaktioner, som den forvalter, herunder rentegodtgørelser.

Kommissionen begrundet det ønskede beløb med henvisning til sin evne til faktisk at udbetale de pågældende beløb. EIB begrundet det ønskede beløb under henvisning til behovet i forbindelse med dens transaktioner. Rådet udtaler sig om disse begrundelser og om hver indkaldelse af bidrag efter bestemmelserne i artikel 10 i den interne aftale og artikel 38 i denne forordning.

2. For så vidt angår restbeløb, der overføres fra tidligere EUF til 9. EUF efter bestemmelserne i artikel 6, beregnes hver medlemsstats bidrag pro rata i forhold til dens bidrag til den pågældende EUF.

3. Sammen med de årlige overslag over bidrag forelægger Kommissionen:

- a) sine overslag over forpligtelser for det følgende regnskabsår og EIB's tilsvarende overslag
- b) sine overslag over forpligtelser og udbetalinger for hvert af de fire år, der følger efter det år, som indkaldelsen af bidrag vedrører, og EIB's tilsvarende overslag; forfaldsplanen gennemgås og godkendes hvert år af Rådet.

De finansielle oplysninger om EUF, som Kommissionen forelægger budgetmyndigheden i forbindelse med den årlige budgetbehandling, herunder overslagene over bidragene for indeværende regnskabsår og det følgende regnskabsår, gøres tilgængelige for Rådet senest den 15. juni. Disse oplysninger benyttes som grundlag for et mellemliggende overslag over forpligtelserne og udbetalingerne.

4. Er bidragene ikke tilstrækkelige til at dække EUF's faktiske behov i det pågældende regnskabsår, kan eventuelle supplerende indbetalinger fastsættes i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i den interne aftale.

5. Medlemsstaternes udbetaling af bidrag foretages i overensstemmelse med artikel 38.

AFSNIT III

FORVALTNING AF EUF'S MIDLER

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 9

Kommissionen kan, inden for sine tjenestegrene, på de vilkår, der er fastsat i denne forordning, og inden for de grænser, den fastsætter i fuldmagtsdokumentet, uddelegere sine beføjelser vedrørende forvaltning af EUF's midler. De befuldmægtigede kan kun handle inden for rammerne af de beføjelser, som de udtrykkeligt har fået overdraget.

Artikel 10

Det er forbudt enhver finansiell aktør som defineret i kapitel 3 at foretage en handling som led i forvaltningen af EUF's midler, der vil kunne medføre, at den pågældendes egne interesser kommer i konflikt med Fællesskabets interesser. Skulle det alligevel ske, har den pågældende pligt til at afholde sig fra at foretage handlingen og forelægge sagen for den kompetente myndighed.

Artikel 11

1. For at fremskynde de procedurer for behandling af finansieringsforslag, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1 og 3, i den interne aftale, forelægger Kommissionen finansieringsforslag, der vedrører godkendelse af tildeling af samlede beløb til finansiering af de former for aktiviteter, der er omhandlet i artikel 16, stk. 7, i bilag IV til AVS-EF-aftalen. Efter forslagens vedtagelse, kan Kommissionen træffe finansieringsafgørelser på grundlag af den samlede godkendelse.

2. Finansieringsforslag som omhandlet i stk. 1 skal angive målene for og eventuelt den forventede virkning af Fællesskabets bidrag, aktiviteternes levedygtighed, tidligere erfaringer og tidligere evalueringer samt de foranstaltninger, der påtænkes for at sikre koordinationen med andre bidragydere.

KAPITEL 2

GENNEMFØRELSESMÅDER

Artikel 12

Kommissionen sikrer den økonomiske forvaltning af EUF's midler ved decentral forvaltning med AVS-staterne på de vilkår, der er fastsat i AVS-EF-aftalen, og den opdeling af ansvarsområderne, der er omhandlet i artikel 57 i nævnte aftale samt i artikel 34, 35 og 36 i bilag IV til samme aftale.

Kommissionen sikrer den økonomiske forvaltning af EUF-midler ved delt forvaltning sammen med OLT på de vilkår, der er fastsat i associeringsafgørelsen og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

I de tilfælde, der er omhandlet i AVS-EF-aftalen, i den interne aftale, i associeringsafgørelsen og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, kan Kommissionen sikre den økonomiske forvaltning af EUF's midler ved central forvaltning.

I visse særlige tilfælde, der er omhandlet i AVS-EF-aftalen, i den interne aftale, i associeringsafgørelsen og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, kan Kommissionen sikre den økonomiske forvaltning af EUF's midler ved fælles forvaltning sammen med internationale organisationer.

EUF's midler kan anvendes sammen med midler hidrørende fra andre kilder for at gennemføre et fælles mål.

Artikel 13

1. Kommissionen sikrer decentralt den økonomiske forvaltning af EUF's midler i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4.

2. Kommissionen og de begunstigede AVS-stater eller OLT skal:

a) regelmæssigt kontrollere, om de af Fællesskabet finansierede aktioner er gennemført korrekt

b) træffe relevante foranstaltninger for at forebygge uregelmæssigheder og svig samt om nødvendigt indlede retsforfølgelse for at inddrive midler, der er udbetalt uretmæssigt.

3. For at sikre sig, at midlerne anvendes i overensstemmelse med gældende regler, anvender Kommissionen inden for grænserne af de beføjelser, der er tillagt den ved disse regler, sådanne procedurer for regnskabsafslutning og mekanismer i forbindelse med finansielle korrektioner, som sætter den i stand til at påtage sig det ansvar, der er tillagt den i henhold til AVS-EF-aftalen, navnlig dennes bilag IV, artikel 34, stk. 1, om kontrol med udgifter, der finansieres over EUF's midler, samt i henhold til associeringsafgørelsen, navnlig dennes artikel 20 og 32.

AVS-staternes og OLT's gennemførelse af de foranstaltninger, der finansieres over EUF's midler, kontrolleres af Kommissionen, enten ved forhåndsgodkendelse eller efterfølgende kontrol eller ved en kombination heraf efter bestemmelserne i AVS-EF-aftalen og associeringsafgårelsen samt i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

4. Afhængigt af den grad af decentralisering, der er fastsat i AVS-EF-aftalen samt i associeringsafgårelsen og gennemførelsesbestemmelserne hertil, tilskynder Kommissionen de begunstigede AVS-stater og OLT til, under udøvelsen af de beføjelser, som er tillagt dem ved AVS-EF-aftalen og associeringsafgårelsen, at overholde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som omhandlet i artikel 4 og især gradvis at anvende følgende standarder:

- a) den anvisningsberettigedes og regnskabsførerens funktionerne skal være faktisk adskilte
- b) der skal være et effektivt system for intern kontrol af forvaltningstransaktioner
- c) der skal være særskilte procedurer for regnskabsaflæggelse, der viser, hvordan EUF's midler er blevet anvendt
- d) der skal være et uafhængigt system for ekstern, offentlig eller privat revision
- e) procedurerne for indgåelse af aftaler skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende og må ikke give mulighed for interessekonflikt
- f) for så vidt angår aftaler i direkte offentligt regi som omhandlet i artikel 80, stk. 2, skal der gælde passende bestemmelser for forvaltning og kontrol af forskudskonti og for forskudsbestyrerens og regnskabsførerens ansvar.

Med henblik på anvendelsen af stk. 1 indsætter Kommissionen, i forståelse med de begunstigede AVS-stater og OLT, passende bestemmelser i de finansieringsaftaler, der er omhandlet i artikel 51, stk. 3.

Artikel 14

1. Når Kommissionen forvalter EUF-midler centralt, udføres gennemførelsesopgaverne enten direkte i dens tjenestegrene eller indirekte i overensstemmelse med stk. 2-7 og artikel 16 og 17.

2. Kommissionen må ikke til tredjemand overdrage gennemførelsesbeføjelser, som den har fået tillagt ved AVS-EF-aftalen eller associeringsafgårelsen, såfremt de indebærer en skønsmargin, der vil kunne udtrykke politiske valg.

Begrænsningen efter første afsnit gælder navnlig de finansieringsafgårelser, der er omhandlet i artikel 51, stk. 2.

I forbindelse med de indirekte forvaltningsmetoder, der er omhandlet i stk. 3, skal de uddelegerede forvaltningsopgaver defineres præcist, og udførelsen af dem nøje kontrolleres.

3. Inden for de grænser, der er fastsat i stk. 2, kan Kommissionen overdrage offentlige forvaltningsopgaver vedrørende den finansielle forvaltning til:

- a) forvaltningsorganer som omhandlet i artikel 15
- b) nationale offentligtretlige organer eller privatretlige enheder, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver og stiller tilstrækkelige finansielle garantier for udførelsen af de opgaver, de får overdraget efter dette stykke.

Kommissionen kan, når det i tilfælde omfattet af første afsnit, litra b), drejer sig om programmer eller projekter, der samfinansieres af medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer, og som svarer til de prioriteter, der er opstillet i landesamarbejdsstrategierne som omhandlet i kapitel III i den interne aftale og i artikel 20 i associeringsafgårelsen, overdrage medlemsstaterne eller disses forvaltningsorganer ansvaret for forvaltningen af Fællesskabets bistand. Kommissionen kan, på grundlag af de EUF-midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. i) og ii), i den interne aftale, yde en finansiell godtgørelse til dækning af administrationsomkostninger.

Organer som omhandlet i første afsnit, litra b), må kun pålægges gennemførelsesopgaver, hvis uddelegeringen af gennemførelsesopgaver er en fremgangsmåde, der — efter en forudgående analyse — viser sig at opfylde kravet om forsvarlig økonomisk forvaltning og overholde princippet om ikke-forskelsbehandling, og hvis synligheden af Fællesskabets bidrag garanteres fuldt ud. Gennemførelsesopgaver, der således overdrages, må ikke give anledning til interessekonflikter. Hvis nævnte analyse viser, at en sådan uddelegering opfylder kravene til forsvarlig økonomisk forvaltning, anmoder Kommissionen det EUF-udvalg, der er omhandlet i artikel 21 i den interne aftale, om en udtalelse, inden den foretager uddelegeringen. Udvalget kan udtale sig om den påtænkte anvendelse af udvælgelseskriterierne.

Finansielle garantier som omhandlet i første afsnit, litra b), finder navnlig anvendelse i tilfælde af fuldstændig tilbagesøgning af beløb, der måtte tilkomme Kommissionen.

4. I forbindelse med de indirekte forvaltningsmetoder, der er omhandlet i stk. 3, skal de organer, der får pålagt forvaltningsopgaver:

- a) regelmæssigt kontrollere, om de af Fællesskabet finansierede aktioner er gennemført korrekt
- b) træffe relevante foranstaltninger for at forebygge uregelmæssigheder og svig og om nødvendigt indlede retsforfølgelse for at inddrive midler, der er gået tabt, er udbetalt uretmæssigt eller er anvendt forkert.

5. De i stk. 3 omhandlede beslutninger om overdragelse af gennemførelsesopgaver skal indeholde alle relevante bestemmelser til sikring af klarhed og åbenhed omkring de gennemførte transaktioner og skal mindst indeholde bestemmelser om:

- a) uafhængig ekstern revision
- b) et system til effektiv intern kontrol af forvaltningstransaktionerne

- c) regnskab over transaktionerne og procedurer for regnskabsafklæggelse, som gør det muligt at sikre sig, at EUF-midlerne er anvendt korrekt, og at regnskaberne udviser, i hvilket omfang fællesskabsmidlerne faktisk er udnyttet
- d) procedurer for indgåelse af kontrakter og ydelse af tilskud, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit IV og VI.

Kommissionen kan beslutte, at de kontrol- og regnskabsførings-systemer og de procedurer for indgåelse af kontrakter, der anvendes af de nationale organer, der er omhandlet i stk. 3, sidestilles med dens egne regler, under hensyntagen til de internationalt anerkendte standarder.

6. Kommissionen sikrer overvågning, evaluering og kontrol af gennemførelsen af opgaver, der overlades til de organer, der er omhandlet i stk. 3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har i forhold til disse organer de samme beføjelser som i forhold til Kommissionens tjenestegrene. De pågældende organer vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at lette gennemførelsen af OLAF's interne undersøgelser. I forbindelse med enhver handling, som sådanne organer foretager til finansiel forvaltning af EUF's midler, navnlig enhver afgørelse og enhver kontrakt, som de indgår, skal der udtrykkeligt fastsættes bestemmelser om de samme kontroller som dem, der er omhandlet i artikel 51, stk. 4.

7. Kommissionen må ikke overlade gennemførelsesopgaver vedrørende midler, der hidrører fra EUF, herunder betaling og inddrivelse, til andre eksterne, privatretlige organer end dem, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, litra b).

De opgaver, som Kommissionen på kontraktbasis kan overlade til eksterne, privatretlige enheder eller organer som omhandlet i stk. 3, første afsnit, litra b), er opgaver af teknisk, administrativ, forberedende eller underordnet art, der ikke indebærer udøvelse af offentligretlige opgaver eller udøvelse af skønsbeføjelser.

Artikel 15

Gennemførelsesorganer er fællesskabsretlige juridiske personer, oprettet ved en fællesskabsafgørelse; til disse organer kan der helt eller delvis uddelegeres gennemførelsesbeføjelser for Kommissionens regning og på dennes ansvar i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer⁽¹⁾ og fastlægge betingelser og ordninger for deres oprettelse og funktion.

Artikel 16

Hvis fælles forvaltning varetages sammen med internationale organisationer, skal disse med hensyn til regnskabsføring, revision, kontrol og indgåelse af kontrakter anvende standarder,

der frembyder garantier svarende til de internationalt anerkendte standarder. Kommissionen kontrollerer de internationale organisationers gennemførelse af foranstaltninger finansieret med EUF-midler. Kontrollen sker enten ved forhåndsgodkendelse eller efterfølgende kontrol eller ved en kombination heraf.

KAPITEL 3

FINANSIELLE AKTØRER

Afdeling 1

Princippet om adskillelse af funktioner

Artikel 17

1. Da anvisningsberettigedes og regnskabsførerens respektive funktioner er adskilte og indbyrdes uforenelige.
2. Medmindre andet er anført, skal henvisningerne i denne forordning til den anvisningsberettigede eller den kompetente anvisningsberettigede forstås som henvisninger til Kommissionens anvisningsberettigede som defineret i afdeling 2. Henvisninger til regnskabsføreren skal forstås som henvisninger til Kommissionens regnskabsførere som defineret i afdeling 3.

Afdeling 2

Den anvisningsberettigede

Artikel 18

1. I forbindelse med den finansielle gennemførelse af de transaktioner, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, udøver Kommissionen funktionen som anvisningsberettiget.
2. Kommissionen udpeger det personale på det relevante niveau, som den giver fuldmagt til at varetage den anvisningsberettigedes funktioner, og fastsætter omfanget af de således uddelegerede beføjelser samt de omstændigheder, hvorunder disse beføjelser må uddelegeres til andre.
3. Kommissionen udpeger i overensstemmelse med artikel 34 i bilag IV til AVS-EF-aftalen en anvisningsberettiget til hvem den uddelegerer hvervet som ledende anvisningsberettiget for EUF. Den fastsætter endvidere dennes funktioner med hensyn til gennemførelsen af associeringsafgørelsen. Den ledende anvisningsberettigede kan uddelegere sine beføjelser til andre anvisningsberettigede.

4. Den anvisningsberettigedes beføjelser kan kun uddelegeres til personale, der er omfattet af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber eller af ansættelsesvilkårene for Fællesskabernes øvrige ansatte (i det følgende benævnt »vedtægten«).

⁽¹⁾ EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.

5. De kompetenceregler, der er fastsat i dette afsnit, finder anvendelse på anvisningsberettigede, der bemyndiges ved uddelegering. Anvisningsberettigede, der bemyndiges til uddelegering, må kun handle inden for de grænser, der er fastsat i instrumentet, hvorved de har modtaget beføjelserne. I enhver afgørelse om uddelegering af beføjelser anføres beføjelsernes omfang og den periode, uddelegeringen gælder. Anvisningsberettigede, der bemyndiges ved uddelegering, kan under udøvelsen af deres hverv lade sig bistå af én eller flere medlemmer af personalet, der på deres ansvar pålægges at udføre visse transaktioner, der er nødvendige for gennemførelsen af EUF og regnskabsaflæggelsen.

6. Afgørelser truffet i henhold til stk. 2, 3 og 5 meddeles de personer, hvortil beføjelserne uddeles, samt til regnskabsføreren, den interne revisor og Revisionsretten.

Artikel 19

Den anvisningsberettigede, der varetager forvaltningen af EUF's midler, skal sørge for, at indtægter og udgifter forvaltes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, og sikre deres lovlighed og formelle rigtighed.

Artikel 20

1. Afholdelse af udgifter omfatter, at den ledende anvisningsberettigede og de ved uddelegering bemyndigede anvisningsberettigede indgår forpligtelser, godkender udgifter og anviser udbetalinger samt foretager de handlinger, der er nødvendige til forberedelse af denne forvaltning af EUF's midler.

2. Modtagelse af indtægter omfatter udfærdigelse af overslag over fordringer, fastlæggelse af udestående fordringer og udstedelse af indtægtsordrer. Dette omfatter også, at der kan gives afkald på konstaterede fordringer.

Artikel 21

1. Transaktionerne i forbindelse med gennemførelsen af programmer eller projekter udføres, medmindre forvaltningen er centraliseret, af den nationale eller regionale anvisningsberettigede, som defineret i artikel 35 i bilag IV til AVS-EF-aftalen og i gennemførelsesbestemmelserne til associeringsafgørelsen, i nært samarbejde med delegationschefen i vedkommende AVS-stat i overensstemmelse med artikel 35 og 36 i samme bilag.

2. Delegationschefen har befuldmægtigelse som anvisningsberettiget og er under udøvelsen af de uddelegerede beføjelser omfattet af denne forordning. Delegationschefen modtager de instrukser og beføjelser, der er nødvendige for udøvelsen af disse funktioner som defineret i artikel 36 i bilag IV til AVS-EF-aftalen og i gennemførelsesbestemmelserne til associeringsafgørelsen.

Artikel 22

1. Den ledende anvisningsberettigede træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af bilag IV til AVS-EF-aftalen samt af artikel 18 og 33 i bilag II A-II D til associeringsafgørelsen.

2. Den ledende anvisningsberettigede træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de nationale, regionale eller territoriale anvisningsberettigede udfører de opgaver, som de har fået pålagt i henhold til AVS-EF-aftalen, især bilag IV, og i henhold til associeringsafgørelsen eller gennemførelsesbestemmelserne hertil. Han træffer i nært samarbejde med den nationale anvisningsberettigede de forpligtelsesafgørelser og de finansielle foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at transaktionerne i økonomisk og teknisk henseende gennemføres tilfredsstillende.

Artikel 23

Hvis den ledende anvisningsberettigede får kendskab til problemer i forbindelse med gennemførelsen af procedurene for forvaltning af EUF's midler, tager han de fornødne kontakter med den nationale eller regionale anvisningsberettigede for at afhjælpe situationen og træffer de nødvendige foranstaltninger. Det indebærer bl.a., at han i en periode kan træde i stedet for den nationale eller regionale anvisningsberettigede, hvis denne ikke varetager eller ikke er i stand til at varetage de ved AVS-EF-aftalen pålagte opgaver, og Kommissionen kan i så fald modtage en finansiell godtgørelse, der skal dække dens ekstra administrative byrder, og som afholdes over de midler, der er tildelt den pågældende AVS-stat.

Enhver foranstaltning, som den ledende anvisningsberettigede træffer i henhold til første afsnit, træffes i vedkommende nationale eller regionale anvisningsberettigedes navn og for dennes regning.

Artikel 24

1. Den ledende anvisningsberettigede etablerer, i overensstemmelse med minimumsstandarder vedtaget af Kommissionen og under hensyntagen til de risici, der er knyttet til forvaltningsmiljøet og arten af de finansierede foranstaltninger, en organisationsstruktur med systemer og procedurer for forvaltning og intern kontrol, der er tilpasset gennemførelsen af hans opgaver, herunder eventuelt også efterfølgende kontrol. Inden der gives tilladelse til en transaktion, skal dens operationelle og finansielle aspekter kontrolleres af medlemmer af personalet, der er uafhængige af det medlem af personalet, der har iværksat transaktionen. Iværksættelse af en transaktion og forudgående og efterfølgende kontrol af den er adskilte funktioner.

2. Ethvert medlem af personalet, der har ansvar for kontrollen med den økonomiske forvaltning, skal have den nødvendige faglige kompetence. Vedkommende skal overholde en særlig kodeks af faglige standarder, der fastlægges af Kommissionen.

3. Ethvert medlem af personalet, der deltager i den økonomiske forvaltning og kontrollen med transaktionerne, og som mener, at en beslutning, som hans overordnede pålægger ham at føre ud i livet eller acceptere, er i modstrid med gældende regler eller med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning eller de faglige regler, han skal overholde, underretter skriftligt den ledende anvisningsberettigede herom og, hvis denne ikke reagerer, den instans, der er omhandlet i artikel 35, stk. 3. Er der tale om svig, bestikkelse eller enhver anden ulovlig aktivitet, der vil kunne skade Fællesskabets interesser, underretter han OLAF og de instanser, der er fastsat i vedtægten.

Artikel 25

Den ledende anvisningsberettigede redegør over for Kommissionen for sin virksomhed i en årsberetning, der ledsages af oplysninger om finansielle forhold og forvaltningen. Beretningen skal redegøre for resultaterne af de gennemførte transaktioner i forhold til de opstillede mål og for de dermed forbundne risici samt for, hvordan de disponible ressourcer er udnyttet, og hvordan det interne kontrolsystem har fungeret. Kommissionens interne revisor modtager årsberetningen og de ledsagende oplysninger. Kommissionen sender senest den 15. juni hvert år Europa-Parlamentet og Rådet et sammendrag af årsberetningen for det foregående år.

Afdeling 3

Regnskabsføreren

Artikel 26

1. Regnskabsføreren har ansvaret for:
 - a) korrekt gennemførelse af betalinger, inkassering af indtægter og inddrivelse af konstaterede fordringer
 - b) udarbejdelse og forelæggelse af årsopgørelserne og beretningerne om den økonomiske forvaltning i overensstemmelse med artikel 100 og 101
 - c) føringen af regnskabet over:
 - i) de tildelinger, der er omhandlet i artikel 6, bortset fra investeringsfaciliteten og rentegodtgørelserne
 - ii) de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 51
 - iii) betalinger, indtægter og fordringer
 - d) fastlæggelse, i overensstemmelse med afsnit VII, af regnskabsregler, regnskabsmetoder og kontoplan
 - e) udformning og godkendelse af regnskabssystemer og eventuelt godkendelse af de systemer, som den ledende anvisningsberettigede har udformet med henblik på at levere regnskabsmæssige oplysninger eller dokumentation for sådanne oplysninger
 - f) likviditetsstyring.
2. Regnskabsføreren modtager fra den ledende anvisningsberettigede og fra EIB, som hver for sit vedkommende garanterer pålideligheden heraf, alle oplysninger, der er nødvendige for opstillingen af et regnskab, der giver et retvisende billede af den økonomiske forvaltning af EUF's midler.

3. Regnskabsføreren er den eneste, der er beføjet til at forvalte midler og værdier. Han er ansvarlig for deres opbevaring.

Artikel 27

Regnskabsføreren udnævnes af Kommissionen. Han kan under udførelsen af sine opgaver uddelegere visse af sine funktioner til medlemmer af personalet, der er omfattet af vedtægten, og som arbejder under hans ansvar. Fuldmagtsdokumentet skal definere de funktioner, der overdrages.

Afgørelser truffet i henhold til første afsnit meddeles de således befuldmægtigede samt den ledende anvisningsberettigede, den interne revisor og Revisionsretten.

Afdeling 4

Udbetalende myndigheder

Artikel 28

Med henblik på gennemførelse af de betalinger, der er omhandlet i artikel 37, stk. 1 og 4, i bilag IV til AVS-EF-aftalen eller i gennemførelsesbestemmelserne til associeringsafgørelsen, opretter regnskabsføreren, i finansieringsinstitutter i AVS-staterne og OLT, konti til betaling i AVS-staternes nationale valutaer eller OLT's lokale valutaer, og, i finansieringsinstitutter i medlemsstaterne, konti til betaling i euro og andre valutaer. I overensstemmelse med artikel 37, stk. 2, i bilag IV til AVS-EF-aftalen er indeståender på konti i finansieringsinstitutter i AVS-staterne og OLT ikke rentebærende, og finansieringsinstitutterne modtager ikke vederlag for deres tjenesteydelser. I overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, i den interne aftale er indeståender på konti i finansieringsinstitutter i medlemsstaterne derimod rentebærende, og rentebeløbene krediteres en af de konti, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel 29

Forbindelserne mellem Kommissionen og de udbetalende myndigheder, der er omhandlet i artikel 37 i bilag IV til AVS-EF-aftalen eller i gennemførelsesbestemmelserne til associeringsafgørelsen, fastlægges i kontrakter. Kopier af sådanne kontrakter sendes i underskrevet stand til Revisionsretten til orientering.

Artikel 30

1. Kommissionen overfører fra de særlige konti, der er åbnet i henhold til artikel 40, stk. 3, de beløb, der er nødvendige for at tilføre midler til de konti, der er oprettet i dens navn i overensstemmelse med artikel 28. Disse overførsler foretages i takt med udviklingen i likviditetsbehovet i forbindelse med projekter og programmer.

2. Kommissionen bestræber sig på at fordele trækkene på de i artikel 40, stk. 3, første afsnit, omhandlede særlige konti, således at dens tilgodehavender på disse konti til enhver tid står i forhold til medlemsstaternes bidrag til EUF.

Artikel 31

Underskriftsprøver for de tjenestemænd og andre ansatte i Kommissionen, som har beføjelse til at udføre transaktioner over EUF's konti, deponeres i de pågældende banker i forbindelse med oprettelsen af kontiene eller, når tjenestemænd eller andre ansatte meddeles fuldmagt på et senere tidspunkt, ved meddelelsen af fuldmagt. Denne fremgangsmåde gælder også deponering af underskriftsprøver for de nationale og regionale anvisningsberettigede og disses befuldmægtigede med henblik på transaktioner på de udbetalingskonti, der er åbnet i AVS-staterne eller OLT, og i givet fald konti, der er åbnet i medlemsstaterne.

KAPITEL 4

DE FINANSIELLE AKTØRERS ANSVAR

Afdeling 1

Generelle bestemmelser*Artikel 32*

1. Den ledende anvisningsberettigede og de ved uddelegering bemyndigede anvisningsberettigede kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, fratages deres bemyndigelse af den myndighed, der har udnævnt dem.
2. Regnskabsførere kan af Kommissionen når som helst, midlertidigt eller definitivt, suspenderes fra deres hverv, uden at dette foregriber for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

Artikel 33

1. Bestemmelserne i dette kapitel indskrænker ikke det strafretlige ansvar, som de i artikel 32 omhandlede personer kan pådrage sig efter gældende national ret og efter gældende bestemmelser om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i medlemsstaterne.
2. De anvisningsberettigede og regnskabsførerne er disciplinært og økonomisk ansvarlige efter bestemmelserne i vedtægten, jf. dog bestemmelserne i artikel 34, 35 og 36. I tilfælde af svig, bestikkelse eller enhver anden ulovlig aktivitet, der vil kunne skade Fællesskabets interesser, forelægges sagen OLAF og de instanser, der er fastsat i vedtægten.

Afdeling 2

Bestemmelser vedrørende den anvisningsberettigede*Artikel 34*

Den anvisningsberettigede pådrager sig et økonomisk erstatningsansvar i henhold til vedtægten, hvorefter det kan pålægges tjenestemanden helt eller delvis at erstatte tab, som påføres Fællesskaberne som følge af grove personlige fejl ved udøvelsen

af eller i forbindelse med hans hverv, navnlig hvis han ikke overholder bestemmelserne i denne forordning, når han konstaterer tilstedeværelse af udestående fordringer eller udsteder indtægtsordrer, indgår en udgiftsforpligtelse eller underskriver betalingsordrer. Det samme gælder, hvis han undlader at udfærdige et dokument, der fastslår en fordring, eller hvis han uden begrundelse undlader eller forsinker udstedelsen af indtægtsordrer eller undlader eller forsinker udstedelsen af en betalingsordre, hvorved der kan påføres Kommissionen et civilt ansvar over for tredjemand.

Artikel 35

1. Hvis en ledende anvisningsberettiget eller en ved uddelegering bemyndiget anvisningsberettiget finder, at en beslutning, som det påhviler ham at træffe, er i strid med gældende regler eller med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, skal han give den fuldmagtsgivende myndighed skriftlig meddelelse herom. Hvis den fuldmagtsgivende myndighed skriftligt giver den ledende anvisningsberettigede eller den ved uddelegering bemyndigede anvisningsberettigede en begrundet instruks om at træffe den ovenfor omhandlede beslutning, kan den anvisningsberettigede ikke drages til ansvar.

2. I tilfælde af uddelegering inden for den ledende anvisningsberettigedes tjenestegren forbliver denne dog ansvarlig for, at de oprettede systemer for forvaltning og intern kontrol fungerer effektivt, samt for valget af den ved uddelegering bemyndigede anvisningsberettigede.

3. Den særlige instans etableret af Kommissionen i overensstemmelse med den almindelige finansforordning er kompetent til i forbindelse med EUF-midler at afgøre, om der foreligger en økonomisk uregelmæssighed, og hvilke følger sagen eventuelt skal have. Med hensyn til Kommissionens forvaltning af EUF's midler rettes der henvendelse til denne særlige instans på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne til den almindelige finansforordning.

På grundlag af udtalelsen fra den særlige instans afgør Kommissionen, om der skal træffes foranstaltninger med henblik på at gøre et disciplinært eller et økonomisk ansvar gældende. Hvis instansen har opdaget systemrelaterede problemer, sender den en rapport med henstillinger i så henseende til den ledende anvisningsberettigede og den interne revisor.

Afdeling 3

Bestemmelser vedrørende regnskabsføreren*Artikel 36*

Regnskabsføreren er disciplinært og økonomisk ansvarlig på de betingelser og efter de procedurer, der er fastsat i vedtægten, navnlig i tilfælde af:

- a) tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som han har ansvaret for
- b) uretmæssig ændring af bank- eller postgirokonti

- c) indkasseringer eller betalinger, der ikke er i overensstemmelse med de tilsvarende indtægts- eller betalingsordrer
- d) manglende indkassering af skyldige indtægter.

KAPITEL 5

FORVALTNING AF INDTÆGTER

Afdeling 1

Overdragelse af midler til EUF

Artikel 37

EUF's indtægter udgøres af indbetalinger fra medlemsstaterne i overensstemmelse med den interne aftale og denne forordning samt afkastet af midler deponeret i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i denne forordning og alle andre beløb, hvis modtagelse er godkendt af Rådet.

Artikel 38

1. Medlemsstaternes årlige bidrag, som opdeles i tre trancher, der forfalder efter nedenstående procedurer, fastsættes af Rådet, der på forslag af Kommissionen træffer afgørelse med kvalificeret flertal som omhandlet i artikel 21 i den interne aftale.

2. Kommissionen forelægger forslag til første tranche samtidig med den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse. Rådet træffer afgørelse om denne tranche senest ved udgangen af det pågældende år, og medlemsstaterne indbetaler de forfaldne bidrag senest den 21. januar i det efterfølgende år.

Kommissionen forelægger forslag til anden tranche samtidig med den i artikel 8, stk. 3, omhandlede meddelelse. Rådet træffer afgørelse om denne tranche senest 21 kalenderdage efter forelæggelsen af Kommissionens forslag. Medlemsstaterne indbetaler de forfaldne bidrag i denne tranche senest 21 kalenderdage, efter at de er blevet underrettet om Rådets afgørelse.

Kommissionen forelægger forslag til tredje tranche senest den 10. oktober. Rådet træffer afgørelse om denne tranche senest 21 kalenderdage efter forelæggelsen af Kommissionens forslag. Medlemsstaterne indbetaler de forfaldne bidrag i denne tranche senest 21 kalenderdage, efter at de er blevet underrettet om Rådets afgørelse.

Supplerende indbetalinger for regnskabsåret, der vedtages af Rådet i henhold til den interne aftales artikel 10, stk. 4, forfalder og skal foretages inden for den kortest mulige frist i henhold til afgørelsen om indkaldelse af disse indbetalinger og inden tre måneder, medmindre Rådet træffer anden afgørelse.

3. I overensstemmelse med artikel 1 angives i forbindelse med hver bidragstranche, som Kommissionen foreslår og Rådet træffer afgørelse om:

- a) de beløb, der er nødvendige til finansiering af EUF-transaktioner, som Kommissionen forvalter

- b) de beløb, der er nødvendige til finansiering af EUF-transaktioner, som EIB forvalter, herunder rentegodtgørelser.

4. De i stk. 3 omhandlede beløb, som de enkelte medlemsstater skal indbetale, fastsættes så de bliver proportionale med den enkelte medlemsstats bidrag til EUF som fastsat i artikel 1, stk. 2, i den interne aftale og anført i bilaget til denne forordning, idet dette gælder begge de beløb, der er omhandlet i stk. 3 i nærværende artikel.

Artikel 39

Denne del og del III finder udelukkende anvendelse på de indtægter, som Kommissionen oppebærer i henhold til artikel 40.

Artikel 40

1. Medlemsstaternes bidrag udtrykkes i euro.
2. Hver medlemsstat indbetaler sit bidrag i euro.

3. Det i artikel 38, stk. 2, litra a), omhandlede bidrag, som den enkelte medlemsstat skylder Kommissionen, krediteres en særlig konto benævnt »Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber — Den Europæiske Udviklingsfond«, som oprettes hos den enkelte medlemsstats seddelbank eller i et af medlemsstaten udpeget pengeinstitut. Bidragene bliver stående på denne særlige konto, indtil der er behov for dem til betaling i henhold til artikel 37 i bilag IV til AVS-EF-aftalen eller i henhold til gennemførelsesbestemmelserne til associeringsaftalen.

For så vidt angår det i artikel 38, stk. 2, litra b), omhandlede bidrag, som den enkelte medlemsstat skylder EIB, krediteres det pågældende beløb af medlemsstaten, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 122, en konto åbnet i hver medlemsstats navn i EIB.

Kommissionen yder relevant assistance med hensyn til gennemførelsen af de rådsafgørelser, der er omhandlet i artikel 38.

4. Hvis bidragstrancher, der er forfaldet til betaling som omhandlet i denne artikel, ikke er indbetalt senest ved udløbet af den i artikel 38, stk. 1, omhandlede frist, skal den pågældende medlemsstat betale en morarenten af det ikke-betalte beløb. Morarenten opkræves efter en sats, der ligger to procentpoint over den rentesats, der den første arbejdsdag i forfaldsmåneden anvendes af Den Europæiske Centralbank i forbindelse med dens primære markedsoperationer således som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse. Der svares rente af hele restanceperioden, og renten beregnes fra den første kalenderdag efter udløbet af betalingsfristen i artikel 38.

Hvad angår det i artikel 38, stk. 2, litra a), nævnte beløb, der skyldes Kommissionen, krediteres morarenter én af de konti, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2.

For så vidt angår det i artikel 38, stk. 2, litra b), nævnte beløb, der skyldes Den Europæiske Investeringsbank, krediteres morarenterne EIB.

5. Ved udløbet af gyldighedsperioden for finansprotokollen i bilag I til AVS-EF-aftalen indkalder Kommissionen, i det omfang, der er behov for det, og på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, den del af bidragene, som medlemsstaterne endnu ikke har indbetalt efter artikel 38.

Afdeling 2

Overslag over fordringer

Artikel 41

Forud for enhver foranstaltning eller situation, der kan skabe eller ændre en fordring for EUF, og som den nationale anvisningsberettigede har underrettet Kommissionen om, eller Kommissionen selv har fået kendskab til, udarbejder den kompetente anvisningsberettigede et overslag over fordringen. Disse overslag sendes til regnskabsføreren med henblik på registrering. I overslaget angives indtægtens art og den regnskabsmæssige kontering samt så vidt muligt en vurdering af dens størrelse og angivelse af debtors navn. Ved udfærdigelsen af fordringsoverslag sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at konteringen foretages under den rigtige regnskabspost
- b) at overslaget er formelt korrekt og i overensstemmelse med gældende bestemmelser for forvaltningen af EUF og alle retsakter, der er vedtaget til gennemførelse af disse bestemmelser, samt med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, som omhandlet i artikel 4.

Afdeling 3

Fastlæggelse af fordringer

Artikel 42

Fastlæggelse af en fordring er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer kreditors adkomst
- b) fastslår eller kontrollerer fordringens tilstedeværelse og størrelse
- c) kontrollerer fordringens forfaldsvilkår.

Afdeling 4

Inddrivelsesprincippet

Artikel 43

1. Uretmæssigt udbetalte beløb inddrives.

2. Kommissionen afgør, på hvilke betingelser der skal betales morarenter til Fællesskabet.

Afdeling 5

Anvisning af indtægter

Artikel 44

1. Anvisning af indtægter er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede ved udstedelse af en indtægtsordre giver regnskabsføreren instruks om at inddrive en fordring, som han har fastlagt.
2. Uden at dette i øvrigt berører AVS-staternes og OLT's ansvar, kan Kommissionen formalisere fastlæggelsen af en fordring på andre end stater ved en beslutning, der kan tvangsfuldbyrdes på de i traktatens artikel 256 omhandlede vilkår.

Artikel 45

Enhver fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling som led i forvaltningen af EUF's midler, fastlægges ved en indtægtsordre, der gives til regnskabsføreren, fulgt af en debetnota stilet til debitor, begge udfærdiget af den kompetente anvisningsberettigede. Indtægtsordren ledsages af bilag til dokumentation af den fastlagte fordring. Når han udfærdiger en indtægtsordre, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at konteringen sker under den rigtige regnskabspost
- b) at indtægtsordren er formelt korrekt og i overensstemmelse med gældende bestemmelser
- c) at bilagene er formelt korrekte
- d) at debitorangivelsen er korrekt
- e) at forfaldsdatoen er korrekt
- f) at indtægtsordren er i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som omhandlet i artikel 4
- g) at det beløb, der skal inddrives, er korrekt med hensyn til beløb og møntenhed.

Sådanne indtægtsordrer registreres af regnskabsføreren.

Afdeling 6

Inddrivelse

Artikel 46

1. Regnskabsføreren har ansvaret for de indtægtsordrer, som er behørigt udstedt af den kompetente anvisningsberettigede. Han sikrer, at EUF's indtægter bliver indbetalt på de tidspunkter, der er fastsat i indtægtsordrerne, og sørger for, at de krav, som Fællesskaberne har i den forbindelse, bevares.

2. Hvis den faktiske inddrivelse ikke har fundet sted på det tidspunkt, der er fastsat i indtægtsordren, underretter regnskabsføreren den kompetente anvisningsberettigede herom og indleder straks en inddrivelsesprocedure under anvendelse af alle retslige midler, herunder eventuelt ved modregning. Hvis dette ikke er muligt, søger regnskabsføreren inddrivelsen gennemført ved tvangsfuldbyrdelse enten i henhold til artikel 44, stk. 2, eller ad rettens vej.

3. Regnskabsføreren inddriver EUF's eller Fællesskabernes fordringer ved modregning i alle tilfælde, hvor debitor selv i forhold til EUF eller Fællesskaberne har en fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling.

4. I forbindelse med de aftaler i direkte offentligt regi, der er omhandlet i afsnit V, træffer den kompetente anvisningsberettigede — i tilfælde, hvor indbetaling ikke har fundet sted inden for de frister, der er fastsat for EUF's fordringer i forhold til den nationale anvisningsberettigede via den eller de pågældende AVS-staters eller OLT's offentlige eller delvis offentlige organer eller tjenester — de nødvendige foranstaltninger til faktisk inddrivelse af de skyldige beløb; dette kan bl.a. indebære, at den ledende anvisningsberettigede ophører med at anvende denne type aftaler i forhold til den pågældende stat eller OLT.

Artikel 47

1. Hvis den kompetente anvisningsberettigede påtænker at afstå fra at inddrive en fastlagt fordring, skal han sikre sig, at afkaldet formelt er korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og proportionalitet, efter de procedurer og kriterier, som Kommissionen på forhånd har fastsat herfor. Beslutningen om at give afkald på fordringen skal begrundes. Den anvisningsberettigede må kun uddelegere beslutningen på de betingelser, der er fastsat af Kommissionen i de i stk. 2 omhandlede bestemmelser.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til den almindelige finansforordning finder tilsvarende anvendelse med hensyn til gennemførelsen af denne artikel.

KAPITEL 6

FORVALTNING AF UDGIFTER

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 48

1. Enhver udgift omfatter indgåelse af en forpligtelse, fastsættelse af udgiften, anvisning til betaling og betaling.

2. Beslutninger og procedurer vedrørende Kommissionens indgåelse af udgiftsforpligtelser, fastsættelse, anvisning og betaling af udgifter defineres i dette kapitel.

Afdeling 2

Indgåelse af udgiftsforpligtelser: principper og definitioner

Artikel 49

En udgiftsforpligtelse indgås på grundlag af en finansieringsafgørelse vedtaget af Kommissionen eller myndigheder bemyndiget af denne.

Artikel 50

1. Kommissionens indgåelse af en finansiell forpligtelse består i at afsætte de midler, der er nødvendige for gennemførelsen af senere betalinger til indfrielse af en retlig forpligtelse.

Kommissionens indgåelse af en retlig forpligtelse er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede indgår en forpligtelse over for tredjemand, der kan medføre en udgift, som skal finansieres af EUF.

Den finansielle og den retlige forpligtelse indgås af samme anvisningsberettigede. Der kan afviges fra denne regel i følgende tilfælde:

- a) hvis det drejer sig om Kommissionens administrationsudgifter ifølge stk. 4, for hvilke de finansielle forpligtelser er blevet opdelt i overensstemmelse med stk. 3
- b) hvis det drejer sig om samlede forpligtelser, der vedrører finansieringsaftaler som omhandlet i artikel 51, stk. 3.

2. Kommissionens finansielle forpligtelse er specifik, hvis modtageren og udgiftens størrelse er bestemt.

Kommissionens finansielle forpligtelse er en samlet forpligtelse, hvis mindst ét af de elementer, der er nødvendige for at identificere en specifik forpligtelse, ikke er bestemt.

3. Finansielle forpligtelser vedrørende Kommissionens administrationsudgifter kan opdeles i årlige trancher over flere regnskabsår. I de tilsvarende retlige forpligtelser skal det nævnes, hvis der er sket en sådan opdeling.

4. Følgende betragtes som administrationsudgifter med henblik på stk. 1, tredje afsnit, litra a):

- a) udgifter til menneskelige ressourcer bortset fra vedtægtsmæssigt personale
- b) udgifter til uddannelse
- c) udgifter til tjenesterejser
- d) repræsentationsudgifter
- e) mødeudgifter
- f) udgifter til freelance tolke og/eller freelance oversættere
- g) udgifter til udveksling af tjenestemænd

- h) beløb for så vidt angår repetitive lejemaal vedrørende fast ejendom og løsøre
- i) diverse forsikringer
- j) udgifter til rengøring og vedligeholdelse
- k) udgifter til anvendelse af teletjenester
- l) udgifter til vand, gas og el
- m) udgifter til tidsskrifter.

Artikel 51

1. Den anvisningsberettigede skal indgå en finansiell forpligtelse, før han indgår en retlig forpligtelse, der binder Kommissionen over for tredjemand

2. Kommissionen indgår finansielle forpligtelser i forbindelse med de finansieringsafgørelser, som den træffer efter bestemmelserne i AVS-EF-aftalen eller associeringsaftalen, som giver den bemyndigelse til at yde finansiell støtte via EUF.

3. Følgende indebærer en retlig forpligtelse for Kommissionen:

- a) en finansieringsaftale mellem på den ene side Kommissionen, der handler i Fællesskabets navn, og på den anden side den eller de AVS-stater eller OLT, der optræder som modtagere, eller de organer, som disse har udpeget
- b) en kontrakt eller en aftale om tilskud, der indgås mellem Kommissionen og nationale eller internationale, offentligretlige organer eller fysiske eller juridiske personer, der har fået til opgave at gennemføre foranstaltningerne.

4. Hver finansieringsaftale, kontrakt eller aftale om tilskud giver udtrykkeligt Kommissionen, OLAF og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget fællesskabsfinansiering over EUF-midler.

Artikel 52

Når der vedtages en finansiell forpligtelse, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at konteringen sker under den rigtige regnskabspost
- b) at midlerne er til stede
- c) at udgiften er i overensstemmelse med gældende bestemmelser, bl.a. i AVS-EF-aftalen, associeringsaftalen, den interne aftale, denne forordning samt i alle retsakter vedtaget til gennemførelse af disse bestemmelser
- d) at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt.

Når der indgås en retlig forpligtelse, sikrer den anvisningsberettigede sig:

- a) at forpligtelsen er dækket af en dertil svarende finansiell forpligtelse

b) at udgiften er i overensstemmelse med gældende bestemmelser, bl.a. i AVS-EF-aftalen, associeringsaftalen, den interne aftale, denne forordning samt i alle retsakter vedtaget til gennemførelse af disse bestemmelser

c) at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt.

Afdeling 3

Indgåelse af udgiftsforpligtelser, når der anvendes central forvaltning

Artikel 53

1. Hvis Kommissionen varetager forvaltningen af EUF's midler ved central eller fælles forvaltning, indgås udgiftsforpligtelser efter bestemmelserne i dette afsnit.

2. Specifikke retlige forpligtelser vedrørende specifikke finansielle forpligtelser indgås af Kommissionen senest den 31. december i år N, idet N er det år, hvor Kommissionens specifikke finansielle forpligtelser er vedtaget, jf. dog artikel 50, stk. 3.

Samlede finansielle forpligtelser dækker som hovedregel alle omkostninger, som følger af de tilsvarende specifikke retlige forpligtelser, der indgås af Kommissionen frem til den 31. december i år N + 1, idet N er det år, hvor Kommissionens samlede finansielle forpligtelser er vedtaget, jf. dog artikel 50, stk. 3.

Med hensyn til gennemførelsen af samlede forpligtelser, der er omhandlet i artikel 51, stk. 3, vedtager Kommissionen de tilsvarende specifikke kontrakter eller aftaler senest tre år efter indgåelsen af den finansielle forpligtelse. Specifikke kontrakter og aftaler vedrørende revision og evaluering kan dog fortsat indgås efter udløbet af denne frist.

Ved udløbet af de perioder, der er anført i første og andet afsnit, frigør den kompetente anvisningsberettigede den uudnyttede del af disse finansielle forpligtelser.

3. I forbindelse med vedtagelsen af hver af Kommissionens specifikke retlige forpligtelser, der følger af en samlet forpligtelse, skal den kompetente anvisningsberettigede, inden han underskriver, registrere beløbet i EUF's finansregnskab og afskrive det på den samlede forpligtelse.

4. Ved retlige forpligtelser indgået med henblik på foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over mere end ét regnskabsår, og ved de tilsvarende finansielle forpligtelser, fastsættes der en tidsfrist for indfrielse af forpligtelserne i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, medmindre det drejer sig om de administrative omkostninger, der er omhandlet i artikel 50, stk. 3.

Enhver del af sådanne forpligtelser, der ikke er indfriet seks måneder efter denne frist, frigøres, hvilket indebærer, at de tilsvarende bevillinger annulleres.

Hvis en retlig forpligtelse ikke har givet anledning til betaling i en periode af tre år, frigør den kompetente anvisningsberettigede den tilsvarende finansielle forpligtelse og annullerer bevillingerne.

5. Afslutningen af et projekt og frigørelsen af de midler, der er indgået forpligtelse for i overensstemmelse med stk. 1-4, foretages, når Kommissionens retlige forpligtelser over for tredjemand i forbindelse med det pågældende projekt er opfyldt, og de dertil knyttede betalinger og indkasseringer er bogført.

6. Stk. 4, finder anvendelse med forbehold af de afgørelser, som Rådet kan blive foranlediget til at træffe i medfør af artikel 96 og 97 i AVS-EF-partnerskabsaftalen.

Afdeling 4

Indgåelse af udgiftsforpligtelser, når der anvendes decentral forvaltning

Artikel 54

1. Når Kommissionen varetager forvaltningen af EUF's midler ved decentral forvaltning, indgår den udgiftsforpligtelser efter bestemmelserne i dette afsnit.

2. Finansieringsaftaler med begunstigede AVS-stater eller OLT indgås senest den 31. december i år N + 1, idet år N er det år, hvor Kommissionens finansielle forpligtelse vedtages.

Hvis finansieringsaftalerne ikke indgås inden den frist, der er nævnt i første afsnit, frigøres de tilsvarende bevillinger.

3. En godkendelse indebærer en forpligtelse for Kommissionen til at betale over EUF's midler, når delegationschefen i sin egenskab af befuldmægtiget anvisningsberettiget:

a) har godkendt de aftaler og overslag, der er omhandlet i artikel 80, stk. 4, i denne forordning, i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2, litra i), i bilag IV til AVS-EF-aftalen eller med de relevante bestemmelser i gennemførelsesbestemmelserne til associeringsafgårelsen

b) har godkendt aftaler om tilskud.

Værdien af alle godkendte kontrakter, overslag eller tilskud registreres af den kompetente anvisningsberettigede i regnskabssystemet. Denne registrering betegnes som delegeret bevilling.

De registrerede delegerede bevillinger afskrives af Kommissionen på de samlede forpligtelser svarende til de pågældende finansieringsaftaler.

4. I overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som omhandlet i artikel 4 og under overholdelse af sine beføjelser bestræber Kommissionen sig på, at:

a) de specifikke retlige forpligtelser til gennemførelse af de finansieringsaftaler, der er omhandlet i stk. 2, indgås senest tre år efter datoen for Kommissionens indgåelse af den tilsvarende finansielle forpligtelse

b) delegerede bevillinger svarende til de specifikke retlige forpligtelser, der indgås med henblik på gennemførelse af en finansieringsaftale som omhandlet i stk. 2, og som ikke har givet anledning til betaling i en periode af tre år, frigøres.

Specifikke retlige forpligtelser som omhandlet i første afsnit er kontrakter, aftaler om tilskud eller overslag, som AVS-staten, OLT eller disses myndigheder har indgået, eller som Kommissionen har indgået i deres navn og for deres regning.

Ved anvendelsen af første og andet afsnit indsætter Kommissionen, i forståelse med de begunstigede AVS-stater og OLT, passende bestemmelser i de finansieringsaftaler, der er omhandlet i stk. 2.

5. Afslutningen af et projekt og frigørelsen af de midler, som der er indgået forpligtelse for i overensstemmelse med stk. 1-4, foretages, når de retlige forpligtelser, som AVS-staten, OLT eller disses myndigheder eller Kommissionen i deres navn og for deres regning har indgået over for tredjemand i forbindelse med dette projekt, er indfriet og de dertil knyttede betalinger og indkasseringer er bogført.

6. Stk. 4 finder anvendelse med forbehold af de afgørelser, som Rådet kan blive foranlediget til at træffe i medfør af artikel 96 og 97 i AVS-EF-partnerskabsaftalen.

Afdeling 5

Fastsættelse af udgifter

Artikel 55

Fastsættelse af en udgift er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede:

a) kontrollerer kreditors adkomst

b) fastslår og kontrollerer tilstedeværelsen af fordringen og størrelsen heraf

c) kontrollerer, at fordringen er forfalden.

Artikel 56

1. Enhver fastsættelse af en udgift baseres på bilag, der dokumenterer kreditors adkomst, på grundlag af konstaterede faktiske ydelser, faktisk foretagne leverancer eller faktisk præsteret arbejde eller på grundlag af andre dokumenter, der berettiger betalingen. De bilag, der skal vedlægges betalingsordren, og de oplysninger, de skal indeholde, skal gøre det muligt at udføre den kontrol, der er omhandlet i artikel 55, 58 og 60.

2. Den kompetente anvisningsberettigede kontrollerer selv bilagene eller sikrer på eget ansvar, at denne kontrol er blevet foretaget, inden han træffer beslutning om fastsættelsen af udgiften.

3. Beslutningen om betaling kommer til udtryk ved, at den kompetente anvisningsberettigede med sin underskrift attesterer påtegningen »kan betales«.

Artikel 57

Kriterierne for underskrivelse og attesting ved påtegningen »kan betales« fastsættes af den ledende anvisningsberettigede i analogi med gennemførelsesbestemmelserne til den almindelige finansforordning.

Artikel 58

I et system, hvor der ikke anvendes edb, kommer betalingsgodkendelsen til udtryk gennem anvendelse af et stempel med påtegningen »kan betales«, der underskrives af den kompetente anvisningsberettigede. I et system, hvor der anvendes edb, kommer betalingsgodkendelsen til udtryk gennem anvendelse af et password tilhørende den kompetente anvisningsberettigede.

Afdeling 6

Anvisning af udgifter

Artikel 59

Anvisning af udgifter er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede ved udstedelse af en betalingsordre giver regnskabsføreren instruks om at betale en udgift, som han har fastsat.

Artikel 60

Når han udfærdiger en betalingsordre, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- at betalingsordren er behørigt udstedt, hvilket vil sige, at der foreligger en tilsvarende beslutning om udgiftsfastsættelse, som er kommet til udtryk gennem påtegningen »kan betales«
- at der er overensstemmelse mellem betalingsordren og den tilsvarende finansielle forpligtelse
- at konteringen sker under den rigtige regnskabspost
- at bevillingerne er til stede
- at angivelsen af modtageren er korrekt.

Artikel 61

Betalingsordren skal angive:

- angivelse af det regnskabsår, under hvilket betalingen opføres

- det instrument og den tildeling, som beløbet afskrives på, i overensstemmelse med artikel 3
- henvisning til den retlige forpligtelse, som er grundlag for betalingen
- henvisning til den tilsvarende finansielle forpligtelse
- det beløb, der skal betales, og møntenheder for udbetalingen
- modtagerens navn og adresse
- bankkontoen, der krediteres
- udgiftens formål
- betalingsformen.

Betalingsordren dateres og underskrives af den kompetente anvisningsberettigede og fremsendes derefter til regnskabsføreren.

Artikel 62

Bilagene opbevares af den anvisningsberettigede.

Afdeling 7

Betaling af udgifter

Artikel 63

1. Betalingen er baseret på dokumentation for, at den tilsvarende foranstaltning er i overensstemmelse med den grundlæggende retsakt eller med kontrakten, og dækker én af følgende transaktioner:

- betaling af hele det skyldige beløb
- betaling af det skyldige beløb i form af:
 - forfinansiering, eventuelt opdelt i flere delbetalinger
 - en eller flere mellemliggende betalinger
 - betaling af saldoen af det skyldige beløb.

2. Ved bogføringen sondres der mellem, hvilken af de i stk. 1 nævnte betalingsformer der anvendes på betalingstidspunktet.

3. Forfinansieringen har til formål at give betalingsmodtageren en vis kassebeholdning. Den kan udbetales i flere trancher.

4. Mellemliggende udbetalinger har til formål at godtgøre modtagerens udgifter på grundlag af en opgørelse, når en del af den finansierede foranstaltning er gennemført. Mellemliggende udbetalinger regulerer helt eller delvis forfinansieringen, jf. dog bestemmelserne i den grundlæggende retsakt.

5. Afslutningen af udgiften tager form enten af én enkelt saldobetaling, der regulerer de tidligere betalinger, eller af en indtægtsordre.

Artikel 64

Betaling af udgifterne foretages af regnskabsføreren inden for de grænser, som de disponible midler sætter.

Artikel 65

Betalingerne foretages via de bankkonti, der er omhandlet i artikel 28 i denne forordning. De nærmere regler for sådanne kontis oprettelse, funktion og anvendelse fastsættes af Kommissionen.

I disse regler skal det bl.a. fastsættes, at overførselsordrer og alle bankbetalinger underskrives af to behørigt bemyndigede tjenestemænd.

Artikel 66

1. Hvis delegationschefen i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, fungerer som befuldmægtiget anvisningsberettiget, kan de tilsvarende betalinger foretages af en befuldmægtiget regnskabsfører, eventuelt på stedet.

Regnskabsføreren kan foretage betalinger i national valuta til den delegerede udbetalingskonto i AVS-staten eller OLT og betalinger i fremmed valuta til en eller flere delegerede udbetalingskonti i Fællesskabet.

2. I tilfælde, hvor betalinger foretages af den ved uddelegering befuldmægtigede regnskabsfører, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig, at der udføres kontrol enten før eller efter gennemførelsen af betalingerne eller i forbindelse med bogføringen.

Afdeling 8

Tidsfrister i forbindelse med forvaltning af udgifter*Artikel 67*

Udgifter fastsættes, anvises til betaling og betales senest 90 dage efter betalingsens forfaldsdato. Den nationale anvisningsberettigede anviser beløbet til betaling og underretter delegationschefen herom senest 45 dage inden forfaldsdatoen.

Betalingskrav i forbindelse med forsinkelser, som Kommissionen er ansvarlig for i overensstemmelse med artikel 37 i bilag IV til AVS-EF-aftalen, imødekommes af Kommissionen ved hjælp af midlerne på den eller de konti, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i denne forordning.

KAPITEL 7

EDB-SYSTEMER*Artikel 68*

1. Hvis indtægter og udgifter forvaltes ved hjælp af edb-systemer, kan underskrifter foretages elektronisk.

2. Hvis der anvendes edb-systemer og -undersystemer til gennemførelse af transaktioner i forbindelse med den finansielle forvaltning, kræves en fuldstændig beskrivelse af hver enkelt system eller undersystem.

Enhver beskrivelse skal definere indholdet af alle dataområder og præcisere den måde, hvorpå systemet behandler den enkelte specifikke transaktion. Det beskrives, hvordan systemet sikrer, at der findes et fuldstændigt revisionsspor for hver transaktion.

3. Der tages regelmæssigt sikkerhedskopier af oplysningerne i edb-systemerne og -under systemerne, og oplysningerne opbevares på et sikkert sted.

KAPITEL 8

DEN INTERNE REVISOR*Artikel 69*

Kommissionens interne revisor er ligeledes intern revisor for EUF. Den interne revisor for EUF varetager sin funktion i overensstemmelse med de internationale revisionsprincipper. Han er over for Kommissionen ansvarlig for kontrollen med, at systemer og procedurer for forvaltning af den del af EUF's midler, som Kommissionen forvalter i medfør af artikel 1, fungerer tilfredsstillende. Den interne revisor må hverken være anvisningsberettiget eller regnskabsfører.

Artikel 70

1. Den interne revisor rådgiver Kommissionen med hensyn til risikostyring ved at afgive uafhængige udtalelser om kvaliteten af forvaltnings- og kontrolsystemer og ved at fremsætte henstillinger til forbedring af betingelserne for gennemførelsen af transaktionerne og til fremme af en økonomisk forvaltning. Han kan pålægges at rådgive AVS-staternes eller OLT's myndigheder om de samme emner.

Han har navnlig til opgave:

- at vurdere, om de interne forvaltningssystemer er hensigtsmæssigt udformet og fungerer effektivt, og i hvilket omfang man administrativt har formået at gennemføre politikker, programmer og foranstaltninger set i lyset af de dermed forbundne risici
- at vurdere hensigtsmæssigheden og kvaliteten af de interne kontrolsystemer, der anvendes på alle transaktioner vedrørende forvaltning af EUF's midler.

2. Den interne revisor har fuldstændig og ubegrænset adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af hans opgaver, om nødvendigt også på stedet, herunder i medlemsstater og tredjelande.

3. Den interne revisor aflægger rapport til Kommissionen om resultatet af sine undersøgelser og anfører heri eventuelle henstillinger. Kommissionen sørger for, at henstillingerne følges op. Desuden forelægger den interne revisor Kommissionen en årlig beretning om den interne revision med angivelse af arten og antallet af udførte revisioner, de fremsatte henstillinger og opfølgningen af disse henstillinger.

4. Kommissionen sender årligt dechargemyndigheden en beretning med angivelse af arten og antallet af udførte interne revisioner, de fremsatte henstillinger og opfølgningen af disse henstillinger.

Artikel 71

De særlige regler, der gælder for den interne revisor, er de samme som de regler, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne til den almindelige finansforordning, navnlig for så vidt angår garantierne for den interne revisors uafhængighed og reglerne for, hvornår han kan drages til ansvar.

AFSNIT IV

OFFENTLIGE AFTALER

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 72

1. Offentlige aftaler er gensidigt bebyrdende aftaler, der indgås skriftligt af en ordregivende myndighed som omhandlet i artikel 73 med henblik på, mod betaling af et beløb, der helt eller delvis afholdes over EUF's midler, at få leveret varer, få udført bygge- og anlægsarbejder eller leveret tjenesteydelser.

Aftalerne kan vedrøre:

- a) levering af varer
 - b) udførelse af bygge- og anlægsarbejder
 - c) levering af tjenesteydelser.
2. Tilskud er ikke omfattet af dette afsnit.

Artikel 73

1. I dette afsnit betragtes følgende som ordregivende myndigheder:

- a) den eller de begunstigede AVS-stater eller de organer, som disse på behørig måde har givet bemyndigelse, eller repræsentanter for sidstnævnte
- b) Kommissionen for så vidt angår de aftaler, den indgår for egen regning
- c) Kommissionen, i en eller flere modtager-AVS-staters navn og for deres regning
- d) et organ under national eller international ret eller juridiske eller fysiske personer, der har indgået en aftale om finansiering eller tilskud med én eller flere AVS-stater eller med Kommissionen med henblik på gennemførelsen af et program eller projekt.

2. De procedurer, der skal følges ved indgåelse af sådanne aftaler, fastlægges i de finansieringsaftaler, der er omhandlet i artikel 51, stk. 3.

KAPITEL 2

PROCEDURER OG PRINCIPPER FOR INDGÅELSE AF AFTALER

Artikel 74

1. Ved tildeling af kontrakter vedrørende transaktioner, som EUF finansierer til fordel for AVS-staterne, gælder de procedurer, der er fastsat i artikel 28 i bilag IV til AVS-EF-aftalen.

Procedurerne for tildeling af kontrakter vedrørende de transaktioner, som EUF finansierer til fordel for OLT, defineres i gennemførelsesbestemmelserne til OLT-associeringsafgåelsen.

2. Kommissionen skal overholde de relevante fællesskabsregler for indgåelse af aftaler, når den optræder som ordregivende myndighed i forbindelse med iværksættelsen af humanitær bistand og nødhjælp inden for rammerne af AVS-EF-aftalen eller OLT-associeringsafgåelsen.

KAPITEL 3

DELTAGELSE

Artikel 75

1. Deltagelsen i udbud vedrørende aftaler finansieret af EUF er åben på lige vilkår efter reglerne i artikel 20 i bilag IV til AVS-EF-aftalen.

2. Statsborgere i andre lande end medlemsstaterne, AVS-staterne og OLT kan på de betingelser, der er fastsat i artikel 22 i bilag IV til AVS-EF-aftalen, få tilladelse til at deltage i disse udbud.

Artikel 76

Inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved AVS-EF-aftalen, og på de betingelser, der er fastsat i artikel 21 i bilag IV til aftalen, sikrer Kommissionen den bredest mulige deltagelse på lige fod i udbud vedrørende aftaler finansieret af EUF, og den sørger for overholdelse af principperne om klarhed og åbenhed, proportionalitet, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling.

Artikel 77

Inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved AVS-EF-aftalen, træffer Kommissionen foranstaltninger til analogt med de relevante regler i den almindelige finansforordning at oprette en central database med detaljerede oplysninger om ansøgere og bydende, som i henhold til reglerne i artikel 28 i bilag IV til AVS-EF-aftalen befinder sig i en situation, der udelukker dem fra at deltage i procedurerne for indgåelse af aftaler om transaktioner, der finansieres af EUF.

KAPITEL 4

OFFENTLIGGØRELSE

Artikel 78

Inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved AVS-EF-aftalen, og på de betingelser, der er fastsat i artikel 21 og 34 i bilag IV til aftalen, træffer Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre offentliggørelse af internationale udbud i *Den Europæiske Unions Tidende* og på internettet.

Artikel 79

1. Inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved AVS-EF-aftalen, træffer Kommissionen alle relevante foranstaltninger for på effektiv måde at informere interesserede økonomiske kredse, navnlig gennem regelmæssig offentliggørelse af programmer og projekter, der skal finansieres over EUF's midler.

2. Kommissionen sørger navnlig for, via de bedst egnede medier og med angivelse af de planlagte aftalers genstand, indhold og beløb, at offentliggøre:

- a) projektprofiler
- b) et resumé af de finansieringsforslag, Kommissionen har vedtaget efter høring af EUF-Udvalget.

3. Inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved AVS-EF-aftalen, sørger Kommissionen for så hurtigt som muligt at offentliggøre resultaterne af udbuddene.

AFSNIT V

AFTALER I OFFENTLIGT REGI

Artikel 80

1. Dette afsnit indeholder bestemmelser for de aftaler i offentligt regi, der er omhandlet i artikel 24 i bilag IV til AVS-EF-aftalen. Det finder tilsvarende anvendelse på det finansielle samarbejde med OLT.

2. I forbindelse med aftaler i direkte offentligt regi gennemføres projekter og programmer direkte af vedkommende AVS-staters administrationer.

Fællesskabet yder tilskud til de pågældende administrationers udgifter ved at levere manglende udstyr og/eller materiel og/eller bevilge midler til ansættelse af det nødvendige ekstra personale, f.eks. eksperter, der er statsborgere i den pågældende AVS-stat eller i en anden AVS-stat. Fællesskabet dækker kun udgifter til supplerende midler og midlertidige gennemførelsesudgifter inden for rammerne af kravene til de pågældende projekter.

Den finansielle forvaltning af et projekt, der gennemføres i administrativt regi i overensstemmelse med første og andet afsnit, foregår over en særlig konto, der forvaltes af en bestyrer

og en regnskabsfører, som begge udnævnes af den nationale anvisningsberettigede, efter at delegationschefen har godkendt udnævnelsen.

3. For så vidt angår aftaler i indirekte offentligt regi overdrager de ordregivende myndigheder som omhandlet i artikel 73, stk. 1, litra a), opgaver vedrørende gennemførelsen af projekter eller programmer til offentlige, halvoffentlige eller private organer, der i retlig henseende er forskellige fra den eller de pågældende AVS-stater. I sådanne tilfælde påtager det pågældende organ sig forvaltningen og gennemførelsen af projektet eller programmet i stedet for den nationale anvisningsberettigede. De således uddelegerede opgaver kan omfatte bemyndigelse til at indgå kontrakter og forvalte kontrakter samt tilsyn med arbejde i den eller de pågældende AVS-staters navn og for deres regning.

4. Aftaler i offentligt regi gennemføres som et program over planlagte foranstaltninger og et overslag over de dermed forbundne omkostninger, i det følgende benævnt »programoverslag«. Programoverslaget er et dokument, der fastlægger de nødvendige materielle midler og menneskelige ressourcer, budgettet og de tekniske og administrative bestemmelser for gennemførelsen af et projekt i løbet af en bestemt periode ved hjælp af en særlig ordning, der eventuelt indebærer indgåelse af offentlige aftaler og ydelse af særlige tilskud. De enkelte programoverslag udarbejdes af bestyreren og regnskabsføreren som omhandlet i stk. 2, for så vidt angår aftaler i direkte offentligt regi, eller af det organ, der er omhandlet i stk. 3, for så vidt angår aftaler i indirekte offentligt regi, og de skal derefter godkendes af den nationale anvisningsberettigede og af delegationschefen, inden iværksættelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i dokumentet.

5. I forbindelse med gennemførelsen af de programoverslag, der er omhandlet i stk. 4, skal procedurerne for indgåelse af aftaler og ydelse af tilskud være i overensstemmelse med de regler, der er anført i del IV og V. Således skal forslag om tildelelse af kontrakter godkendes af delegationschefen i overensstemmelse med artikel 36 i bilag IV til AVS-EF-aftalen. Det samme gælder forslag om ydelse af tilskud.

6. I de finansieringsaftaler, der er omhandlet i artikel 51, stk. 3, skal det angives, om der er mulighed for at gennemføre projekter eller programmer ved aftaler i offentligt regi.

Artikel 81

For så vidt angår aftaler i indirekte offentligt regi indgår den ordregivende myndighed som omhandlet i artikel 73, stk. 1, litra a), en tjenesteydelsesaftale med et eksternt organ. Kommissionen sørger for, at kontrakten indeholder:

- a) relevante bestemmelser om den kontrol med anvendelsen af EUF's midler, der udføres af henholdsvis den ledende anvisningsberettigede, delegationschefen, OLAF, den nationale anvisningsberettigede, Revisionsretten og de nationale kontrolorganer i den eller de pågældende AVS-stater
- b) en klar definition og nøje afgrænsning af de beføjelser, der uddelegeres til det pågældende organ, og af de beføjelser, som den nationale anvisningsberettigede bibeholder

- c) de procedurer, der gælder for udøvelsen af de således uddelegerede beføjelser, f.eks. vedrørende udvælgelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, tildeling af kontrakter eller tilsyn med arbejde
- d) mulighed for efterfølgende revision og økonomiske sanktioner, hvis tildelingerne af tilskud og tildelingen af kontrakter til det eksterne organ ikke er i overensstemmelse med de procedurer, der er defineret under litra c)
- e) funktionerne anvisning til betaling og betaling skal være faktisk adskilte
- f) der skal være et effektivt system for intern kontrol af forvaltningstransaktioner
- g) der skal føres et regnskab over forvaltningstransaktionerne og findes særskilte procedurer for regnskabsaflæggelse, som gør det muligt at redegøre for anvendelsen af EUF's midler.

AFSNIT VI

TILSKUD

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER*Artikel 82*

1. Inden for rammerne af central forvaltning er tilskud direkte finansielle bidrag uden krav om tilbagebetaling, som Kommissionen over EUF's midler yder til finansiering:

- a) enten af en foranstaltning, der tager sigte på at fremme gennemførelsen af et mål, der indgår i AVS-EF-aftalen eller i associeringsafgørelsen eller i et program eller projekt, der er vedtaget i overensstemmelse med bestemmelserne heri
- b) eller af administrationsudgifterne for et organ, der arbejder for gennemførelsen af et sådant mål.

Tilskud ydes på grundlag af en skriftlig aftale.

2. Følgende udgiftskategorier betragtes ikke som tilskud som omhandlet i dette afsnit:

- a) de finansieringsaftaler, der er omhandlet i artikel 51, stk. 3, litra a)
- b) offentlige aftaler som omhandlet i afsnit IV og aftaler i offentligt regi som omhandlet i afsnit V
- c) lån, garantier, kapitalandele, rentegodtgørelser og enhver anden form for finansiell intervention forvaltet af EIB
- d) direkte eller indirekte budgetstøtte, støtte som led i gældssaning eller støtte til eksportindtægter i tilfælde af kortvarige udsving
- e) udbetalinger til de organer, hvortil Kommissionen har uddelegeret opgaver, jf. artikel 14 og 15, eller udbetalinger som led i fælles forvaltning som omhandlet i artikel 16.

KAPITEL 2

PRINCIPPER FOR YDELSE AF TILSKUD*Artikel 83*

1. Tilskud ydes under overholdelse af principperne om klarhed og åbenhed, ligebehandling og samfinansiering og kan ikke kumuleres eller ydes med tilbagevirkende kraft.

2. Et tilskud må ikke have til formål eller bevirke, at modtageren opnår en fortjeneste.

Artikel 84

1. Hvis en foranstaltning, der forvaltes centralt, omfatter finansiering i form af tilskud, skal den operationelle planlægning af foranstaltningen indeholde en programmering heraf, medmindre det drejer sig om bistand i krisituationer og humanitære bistandsforanstaltninger.

Denne programmering iværksættes ved at indkalde forslag, undtagen i hastende og velbegrundede undtagelsestilfælde, eller hvis modtageren er af en sådan beskaffenhed, at han er den eneste mulighed i forbindelse med en bestemt foranstaltning.

2. De ydede tilskud offentliggøres i en årlig meddelelse under overholdelse af de almindelige fortroligheds- og sikkerhedskrav.

Artikel 85

1. Hver modtager kan i forbindelse med én og samme foranstaltning kun opnå ét tilskud finansieret over EUF's midler.

2. En modtager kan for hvert af sine regnskabsår kun opnå ét driftstilskud finansieret over EUF's midler.

Artikel 86

1. Der kan kun ydes tilskud til allerede påbegyndte foranstaltninger, såfremt ansøgeren kan dokumentere, at det var nødvendigt at igangsætte foranstaltningen, inden aftalen blev underskrevet.

I sådanne tilfælde må tilskudsberettigede udgifter dog ikke ligge forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde eller hvis der er tale om udgifter, der er nødvendige for en tilfredsstillende afvikling af bistand i krisituationer og humanitære bistandsforanstaltninger, på de betingelser, der er fastsat i AVS-EF-aftalen eller associeringsafgørelsen.

Der kan ikke ydes tilskud med tilbagevirkende kraft til allerede afsluttede foranstaltninger

2. En aftale om driftstilskud skal være underskrevet senest fire måneder efter begyndelsen af modtagerens regnskabsår. Tilskudsberettigede udgifter må ikke ligge forud for datoen for indgivelse af støtteansøgningen eller forud for begyndelsen af modtagerens regnskabsår.

Artikel 87

Tilskud må kun finansiere samtlige omkostninger i forbindelse med en foranstaltning, hvis dette er absolut nødvendigt for gennemførelsen af den.

KAPITEL 3

PROCEDURE FOR YDELSE AF TILSKUD

Artikel 88

1. For at komme i betragtning skal ansøgninger om tilskud indgå i AVS-EF-aftalen eller associeringsafgørelsen eller i et program eller projekt, der er vedtaget efter bestemmelserne heri, og indgives skriftligt af juridiske personer. Undtagelsesvis kan der, afhængigt af foranstaltningens art og ansøgerens målsætning, ydes tilskud til fysiske personer på de betingelser, der er fastsat i nævnte aftale og nævnte afgørelse.

2. Der ydes ikke tilskud til ansøgere, der i forbindelse med proceduren for ydelse af tilskud er udelukket efter Fællesskabets regler for offentlige aftaler.

Ansøgerne skal dokumentere, at de ikke befinder sig i den situation, der er omhandlet i første afsnit.

3. Den ledende anvisningsberettigede kan over for ansøgere, der udelukkes efter stk. 2, anvende administrative og økonomiske sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til situationen og har afskrækkende virkning.

Artikel 89

1. Der anvendes udvælgelseskriterier til bedømmelse af ansøgers evne til at fuldføre den foreslåede foranstaltning eller det foreslåede arbejdsprogram.

2. Der anvendes tildelingskriterier til at bedømme kvaliteten af de indgivne forslag set i forhold til de opstillede mål og prioriteter.

Artikel 90

1. Forslagene vurderes på grundlag af de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier af et udvalg nedsat til formålet med henblik på at afgøre, hvilke forslag der vil kunne finansieres.

2. Den kompetente anvisningsberettigede fastlægger derefter på grundlag af vurderingen i stk. 1 listen over modtagere og de tildelte beløb.

3. Den kompetente anvisningsberettigede underretter skriftligt ansøgerne om, hvilken beslutning der er truffet. Hvis det ønskede tilskud ikke ydes, meddeler han begrundelsen for afslaget under henvisning til de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier. Underretningen af ansøgerne skal ske i løbet af 15 dage efter fremsendelsen af afgørelsen om ydelse af tilskud til modtagerne.

KAPITEL 4

UDBETALING

Artikel 91

Udbetalingstempoet er betinget af de økonomiske risici, foranstaltningens varighed og gennemførelsesgrad eller de udgifter, modtageren har afholdt.

Artikel 92

Den kompetente anvisningsberettigede kan af modtageren kræve en forhåndsgaranti for at begrænse de økonomiske risici, der er forbundet med udbetalingen af forfinansiering.

Under hensyn til vanskelighederne i forbindelse med adgangen til lokale bankydelser kræves en sådan garanti for så vidt angår ikke-statslige aktører, såfremt forfinansieringen overstiger 1 mio. EUR eller udgør mere end 90 % af det samlede tilskud. Dog kan modtagere, der har indgået en partnerskabsrammeaftale, af den kompetente anvisningsberettigede fritages fra dette krav.

Artikel 93

1. Tilskudsbeløbet bliver først endeligt, når Kommissionen har godkendt de endelige rapporter og regnskaber, uden at dette begrænser Kommissionens mulighed for senere at gennemføre kontrol.

2. Hvis modtageren ikke opfylder sine kontraktmæssige eller ved lov fastsatte forpligtelser, suspenderes tilskuddet, og det kan derefter reduceres eller helt bortfalde, efter at modtageren har fået lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

KAPITEL 5

GENNEMFØRELSE

Artikel 94

1. Hvis foranstaltningens gennemførelse gør det nødvendigt, at modtageren indgår aftaler, skal der, i de aftaler om tilskud, der er omhandlet i artikel 82, stk. 1, fastsættes procedurer herfor, som er i overensstemmelse med de fællesskabsregler for indgåelse af aftaler, der finder anvendelse på samarbejdet med tredjelande.

2. Hver aftale om tilskud giver udtrykkeligt Kommissionen, OLAF, og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget finansiel støtte over EUF's midler.

Artikel 95

I forbindelse med decentral forvaltning efter bestemmelserne i artikel 13 tilstræber Kommissionen i de begunstigede AVS-stater og OLT at fremme en forvaltning, der er baseret på bestemmelser svarende til dem, der er omhandlet i dette afsnit.

AFSNIT VII

REGNSKAB

KAPITEL 1

AFLÆGGELSE AF REGNSKABER

Artikel 96

1. Kommissionen udarbejder senest den 31. juli hvert år EUF's årsregnskab, som beskriver den finansielle situation pr. 31. december i det foregående regnskabsår. EUF's årsregnskab omfatter:

- de årsopgørelser, der er omhandlet i artikel 100
- de beretninger om den økonomiske forvaltning, der er omhandlet i artikel 101
- de årsopgørelser og oplysninger, der forelægges af EIB i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2.

2. EUF's årsregnskab ledsages af en beretning om den finansielle forvaltning i det forløbne regnskabsår, der giver en pålidelig redegørelse for:

- gennemførelsen af målene for regnskabsåret i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning
- den finansielle situation og begivenheder, der har haft væsentlig indflydelse på de aktiviteter, der har fundet sted i løbet af regnskabsåret.

Artikel 97

Årsregnskabet skal være formelt korrekt, pålideligt og fuldstændigt og give et retvisende billede af:

- for så vidt angår årsopgørelserne: aktiver, passiver, udgifter og indtægter, rettigheder og forpligtelser, der ikke er opført under aktiver og passiver, og likviditetsbevægelser
- for så vidt angår beretningerne om den økonomiske forvaltning: de enkelte transaktioner vedrørende forvaltning af EUF's midler både med hensyn til indtægter og udgifter.

Artikel 98

De i artikel 100 omhandlede årsopgørelser opstilles i overensstemmelse med følgende almindeligt anerkendte regnskabsprincipper:

- going concern
- forsigtighed
- kontinuitet i regnskabsmetoderne
- anvendelse af sammenlignelige oplysninger
- væsentlighed
- bruttoprincip
- indhold frem for formalia
- periodisering.

Artikel 99

1. Ifølge periodiseringsprincippet skal de i artikel 100 omhandlede årsopgørelser omfatte udgifter og indtægter, der vedrører regnskabsåret, uanset betalings- eller inkasseringstidspunkt.

2. Værdien af aktiver og passiver bestemmes efter de værdiansættelsesregler, der fastsættes i henhold til artikel 111.

Artikel 100

1. Årsopgørelserne opstilles af regnskabsføreren i mio. euro. De omfatter:

- balancen, der viser formuestillingen, den finansielle stilling og EUF's økonomiske resultat pr. 31. december i det forløbne regnskabsår; den opstilles efter det skema, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiver om årsregnskaberne for visse selskabsformer, idet der dog tages hensyn til de særlige træk, der kendetegner EUF's aktiviteter
- pengestrømsanalysen, der viser regnskabsårets indbetalinger og udbetalinger, den endelige likviditetssaldo samt en oversigt over tilvejebringelse og anvendelse af midler i det forløbne regnskabsår
- en oversigt over EUF's fordringer med angivelse af:
 - de udestående fordringer, der er i begyndelsen af kalenderåret
 - fordringer fastlagt i løbet af regnskabsåret
 - beløb, der er inkasseret i løbet af regnskabsåret
 - bortfald af fastlagte fordringer
 - de udestående fordringer, der er ved regnskabsårets udgang.

2. I bilaget til årsopgørelserne suppleres og kommenteres de oplysninger, der findes i de i stk. 1 nævnte opgørelser, og i noter anføres det, hvilke regnskabsprincipper der er anvendt ved udarbejdelse og forelæggelse af regnskabet.

Artikel 101

1. Beretningerne om den økonomiske forvaltning opstilles af regnskabsføreren og anføres i mio. euro. De omfatter opgørelsen over resultatet af den finansielle forvaltning, der sammenfatter alle finansielle transaktioner i regnskabsåret, både med hensyn til indtægter og udgifter. I bilaget til opgørelsen over resultatet af den finansielle forvaltning suppleres og kommenteres de deri indeholdte oplysninger.

2. Beretningerne om den finansielle forvaltning omfatter følgende tabeller, opstillet i euro og udarbejdet af den ledende anvisningsberettigede i samråd med regnskabsføreren:

- a) en oversigt, der viser udviklingen i det forløbne regnskabsår i tildelingerne angivet i bilaget
- b) en oversigt, der viser det samlede beløb pr. tildeling af forpligtelserne, de delegerede bevillinger og betalingerne i løbet af regnskabsåret og de samlede beløb heraf siden EUF's begyndelse
- c) oversigter, der pr. tildeling, land, territorium, region eller underregion viser det samlede beløb af forpligtelser, delegerede bevillinger og betalinger i løbet af regnskabsåret og de samlede beløb heraf siden EUF's begyndelse.

Artikel 102

Senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår sender Kommissionen Revisionsretten udkastet til årsregnskab. Kommissionen forelægger senest den 30. april Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten den beretning om den økonomiske forvaltning i regnskabsåret, der er omhandlet i artikel 96.

Artikel 103

1. Revisionsretten fremsætter senest den 15. juni sine bemærkninger til udkastet til årsregnskab for så vidt angår den del af EUF's midler, som Kommissionen står for den økonomiske forvaltning af i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, så Kommissionen kan foretage de korrektioner, som skønnes nødvendige med henblik på opstilling af det endelige årsregnskab.

2. Kommissionen godkender det endelige årsregnskab og sender det senest den 31. juli efter det afsluttede regnskabsår til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

3. Det endelige årsregnskab offentliggøres senest den 31. oktober efter det afsluttede regnskabsår i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den revisionserklæring, som Revisionsretten afgiver vedrørende den del af EUF's midler, som Kommissionen står for den økonomiske forvaltning af i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2.

KAPITEL 2

OPLYSNINGER OM FORVALTNINGEN AF EUF'S MIDLER

Artikel 104

1. Kommissionen og EIB sikrer, hver for sit vedkommende, tilsynet med anvendelsen af den støtte, der via EUF ydes til AVS-stater, OLT eller enhver anden modtager, samt med iværksættelsen af de projekter, der finansieres af EUF, idet der især lægges vægt på de mål, der er omhandlet i artikel 55 og 56 AVS-EF-aftalen og de tilsvarende bestemmelser i associeringsaftalen.

2. EIB underretter regelmæssigt Kommissionen om iværksættelsen af de projekter, der finansieres over den del af EUF's midler, som banken forvalter, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten.

3. Kommissionen og EIB giver EUF-Udvalget oplysninger om, hvorledes EUF's midler konkret anvendes for hver af de nationale og regionale tildelinger, der er omhandlet i bilaget. Oplysningerne dækker også foranstaltninger i forbindelse med de projekter og programmer, der finansieres via investeringsfaciliteten. Kommissionen meddeler Revisionsretten disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 32, stk. 4, i den interne aftale.

KAPITEL 3

REGNSKAB

Artikel 105

1. Regnskabet er et system, der gør det muligt at registrere og klassificere talmæssige, finansielle oplysninger.

2. Regnskabet består af et almindeligt regnskab og et finansielt regnskab. Regnskaberne føres i euro på basis af regnskabsåret.

3. Det almindelige og det finansielle regnskab afsluttes ved regnskabsårets udgang med henblik på opstilling af det i kapitel 1 omhandlede årsregnskab.

4. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 er ikke til hinder for, at den ledende anvisningsberettigede desuden fører et analytisk regnskab.

Artikel 106

Regnskabsføreren fører tilsyn med og bogfører indbetalingerne og andre indtægter fra medlemsstaterne.

Artikel 107

I det almindelige regnskab registreres i kronologisk rækkefølge og efter dobbelt bogholderimetoden alle begivenheder og transaktioner, der påvirker EUF's økonomiske, finansielle og formuemæssige stilling, og de respektive saldi udgør EUF's balance.

Artikel 108

1. De enkelte kontobevægelser og kontienes saldi bogføres.
2. Alle regnskabsposter, herunder regnskabsmæssige korrektioner, skal være baseret på bilag, hvortil der henvises.
3. Regnskabssystemet skal gøre det muligt at spore hver enkelt regnskabspostering.

Artikel 109

Regnskabsføreren foretager efter regnskabsårets udløb og frem til regnskabsaflæggelsen de korrektioner, der er nødvendige for at sikre, at der opstilles et formelt korrekt og pålideligt årsregnskab, som giver et retvisende billede; dog må sådanne korrektioner ikke medføre udbetalinger eller indbetalinger med virkning for det pågældende regnskabsår.

Artikel 110

1. Det finansielle regnskab gør det muligt i detaljer at følge den økonomiske forvaltning af EUF's midler.

Det udviser:

- a) tildelingerne
 - b) forpligtelserne
 - c) de delegerede bevillinger
 - d) alle regnskabsårets udbetalinger, fastlagte fordringer og inkasserede beløb med angivelse af det fulde beløb uden modregning.
2. Når forpligtelser, betalinger og fordringer er udtrykt i national valuta, skal regnskabssystemet muliggøre registrering heraf i national valuta foruden bogføringen i euro.
 3. De forpligtelser, der er omhandlet i artikel 51, bogføres i euro med et beløb svarende til værdien af de finansieringsafgørelser, som Kommissionen har truffet.

De delegerede bevillinger, der er omhandlet i artikel 54, stk. 3, bogføres i euro med et beløb svarende til modværdien af de kontrakter, tilskud eller programoverslag, som den begunstigede AVS-stat eller OLT eller Kommissionen har indgået aftale om som led i projektgennemførelsen. Ved beregningen af denne modværdi tages der eventuelt hensyn til:

- a) et beløb til betaling af refusionsberettigede udgifter på basis af bilag
- b) et beløb til prisrevision og uforudsete udgifter som defineret i de kontrakter, der finansieres af EUF

- c) et beløb til dækning af valutakurssvingninger.

4. De omregningskurser, der skal anvendes ved den endelige bogføring af betalinger, der foretages som led i de projekter og programmer, der er omhandlet i AVS-EF-aftalens del IV samt i bilag IV til aftalen eller i associeringsafgørelsen, er de kurser, der gælder på den dato, på hvilken Kommissionens konti som omhandlet i artikel 28 i denne forordning er blevet debiteret.

5. Alle regnskabsbilag vedrørende indfrielsen af en forpligtelse opbevares i en periode på fem år fra datoen for den afgørelse om decharge for den økonomiske forvaltning af EUF's midler, der er omhandlet i artikel 119, vedrørende det regnskabsår, i hvilket indfrielsen af forpligtelsen afsluttes i regnskabsmæssig henseende.

Artikel 111

1. Regnskabsføreren fastlægger de regnskabsregler og -metoder, der skal anvendes. Han udarbejder og vedtager — efter høring af den ledende anvisningsberettigede — den kontoplan, der skal anvendes i forbindelse med EUF's transaktioner. Han tager udgangspunkt i de internationalt anerkendte regnskabsstandarder for den offentlige sektor, men kan afvige herfra, når EUF-aktiviteternes særlige karakter gør det berettiget.

2. Regnskabsposter foretages i overensstemmelse med kontoplanen. I kontoplanen sondres der nøje mellem det almindelige og det finansielle regnskab. Kontoplanen sendes til Revisionsretten.

AFSNIT VIII

EKSTERN REVISION OG DECHARGE

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER*Artikel 112*

For transaktioner finansieret over den del af EUF's midler, som EIB forvalter i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, gælder de revisions- og dechargeprocedurer, der i vedtægterne for EIB er fastsat for dennes virksomhed generelt. De nærmere regler for, hvordan Revisionsretten skal foretage denne revision, er omfattet af trepartsaftalens bestemmelser. De fastlægges efter fælles overenskomst mellem EIB, Kommissionen og Revisionsretten inden for rammerne af den gældende aftale eller eventuelt den forlængede aftale eller enhver anden aftale, der måtte træde i stedet herfor.

I forbindelse med transaktioner finansieret over den del af EUF's midler, som Kommissionen forvalter i overensstemmelse med artikel 1, stk. 5, udøver Revisionsretten sine beføjelser i overensstemmelse med bestemmelserne i dette afsnit.

KAPITEL 2

EKSTERN REVISION

Artikel 113

Kommissionen underretter så snart som muligt Revisionsretten om alle beslutninger og foranstaltninger, som den træffer i medfør af denne forordning.

Artikel 114

Revisionsretten meddeler med henblik på udførelsen af sit hverv Kommissionen og de myndigheder, som denne forordning gælder for, navnene på de medarbejdere, der er bemyndiget til at foretage kontrol hos dem, og de opgaver, der er overdraget til de pågældende.

Artikel 115

1. I forbindelse med samarbejdet med AVS-staterne undersøger Revisionsretten lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne i forhold til AVS-EF-aftalen, denne forordning og alle andre retsakter til gennemførelse heraf.

I forbindelse med samarbejdet med OLT undersøger Revisionsretten lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne i forhold til EF-traktaten, associeringsafgårelsen, denne forordning og alle andre gældende retsakter.

2. Under udførelsen af sit hverv har Revisionsretten på de betingelser, der er fastsat i stk. 6, adgang til alle dokumenter og oplysninger, der angår den økonomiske forvaltning i de tjenestegrene og organer, og som vedrører transaktioner, der er finansieret eller samfinansieret over EUF's midler. Den har beføjelse til at udspørge enhver ansat, der har ansvaret for en indtægts- eller udgiftstransaktion, og til at benytte de samme kontrolmuligheder, som nævnte tjenestegrene eller organer råder over.

For at opnå alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Revisionsrettens hverv, kan denne efter egen anmodning være til stede ved den revision, der foretages som led i den økonomiske forvaltning af Kommissionen eller for dennes regning.

3. Revisionsretten sørger for, at alle værdipapirer og midler, der er deponeret eller findes i kassen, kontrolleres på grundlag af attester underskrevet af depositarerne eller officielle erklæringer vedrørende kasse- eller værdipapirbeholdninger. Den kan selv foretage en sådan kontrol.

4. På Revisionsrettens anmodning skal Kommissionen bemyndige pengeinstitutter, i hvilke EUF har tilgodehavender, til at give Revisionsretten mulighed for at forvise sig om, at de eksterne oplysninger stemmer overens med regnskabet.

5. Kommissionen yder Revisionsretten al den bistand og giver den alle de oplysninger, som denne mener at have brug for under udførelsen af sit hverv. Den giver Revisionsretten adgang til alle bilag vedrørende indgåelse og gennemførelse af aftaler, alle regnskaber over penge og materialer, alle bilag, herunder regnskabsbilag, såvel som dertil hørende administrative dokumenter, enhver form for dokumentation vedrørende indtægter og udgifter, alle fortegnelser, alle organisationsplaner, som Revisionsretten måtte finde nødvendige i forbindelse med revision af beretningen om resultatet af den økonomiske forvaltning på grundlag af bilag eller på stedet, og endvidere, i samme øjemed, alle dokumenter og oplysninger, der opbevares på et magnetisk medium.

Tjenestemænd, hvis arbejde kontrolleres af Revisionsretten, skal:

- a) åbne deres kasse og fremvise penge, værdipapirer og materiale af enhver art og de bilag vedrørende forvaltningen, som de sidder inde med, såvel som alle bøger, registre og andre dokumenter, der har tilknytning dertil
- b) fremvise korrespondance og alle andre dokumenter, der er nødvendige til fuldstændig udførelse af den revision, der er omhandlet i stk. 1.

Kun Revisionsretten kan begære adgang til de i andet afsnit, litra b), omtalte oplysninger.

Revisionsretten har beføjelse til at revidere dokumenter vedrørende EUF's indtægter og udgifter, som opbevares af Kommissionens tjenestegrene.

6. Efterprøvningen af indtægters og udgifters lovlighed og formelle rigtighed og kontrollen af, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig, omfatter også den måde, hvorpå organer uden for Kommissionen har anvendt EUF-midler, som de har modtaget og forvaltet som tilskud i overensstemmelse med afsnit VI. Enhver form for finansiering over EUF's midler til fordel for modtagere, som ikke hører under Kommissionen, er betinget af, at modtagerne eller, hvis der ikke foreligger en accept fra deres side, kontrahenterne eller underkontrahenterne skriftligt accepterer at lade Revisionsretten føre kontrol med anvendelsen af den tildelte finansiering.

7. Anvendelsen af integrerede edb-systemer må ikke begrænse Revisionsrettens adgang til bilag.

8. De nationale revisionsmyndigheder i modtagerstaterne opfordres til at deltage i Revisionsrettens arbejde.

Artikel 116

1. Efter afslutningen af hvert regnskabsår udarbejder Revisionsretten en årsberetning, for hvilken stk. 2-6 gælder.

2. Revisionsretten fremsender senest den 15. juni de bemærkninger til Kommissionen, den mener bør anføres i årsberetningen. Bemærkningerne behandles fortroligt. Kommissionen sender Revisionsretten sine svar senest den 30. september i det pågældende år.

3. Årsberetningen skal indeholde en vurdering af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

4. Revisionsretten kan tilføje enhver form for resumé eller sammenfatning samt generelle bemærkninger, som den finder relevante, i årsberetningen.

5. Revisionsretten sørger for, at institutionernes svar i den offentliggjorte udgave af årsberetningen følger umiddelbart efter de tilsvarende bemærkninger.

6. Revisionsretten sender senest den 31. oktober de myndigheder, der er ansvarlige for meddelelse af decharge, og Kommissionen sin årsberetning med Kommissionens svar og sørger for offentliggørelse heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 117

1. Revisionsretten sender Kommissionen enhver bemærkning, som den mener bør indgå i en særberetning. Bemærkningerne behandles fortroligt.

Institutionen har en frist på to en halv måned til at meddele Revisionsretten sine eventuelle kommentarer til de pågældende bemærkninger.

Senest en måned herefter vedtager Revisionsretten den endelige udgave af den pågældende særberetning.

2. Særberetningerne omhandlet i stk. 1, ledsaget af Kommissionens svar, sendes straks til Europa-Parlamentet og Rådet. Hver af disse institutioner afgør, eventuelt i samråd med Kommissionen, hvad der skal gøres til opfølgning heraf.

Hvis Revisionsretten beslutter at offentliggøre visse af sine særberetninger i *Den Europæiske Unions Tidende*, skal de ledsages af Kommissionens svar.

3. Revisionsretten kan afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende EUF på en institutions anmodning.

Artikel 118

Samtidig med den i artikel 116 omhandlede årsberetning afgiver Revisionsretten over for Europa-Parlamentet og Rådet en erklæring om regnskabernes rigtighed og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

KAPITEL 3

DECHARGE

Artikel 119

1. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 30. april i år N + 2 Kommissionen decharge for den økonomiske forvaltning i år N af de EUF-midler, som den forvalter i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2. Hvis denne frist ikke kan overholdes, oplyser Europa-Parlamentet eller Rådet Kommissionen om årsagerne til, at afgørelsen har måttet udsættes. Hvis Europa-Parlamentet udsætter afgørelsen om decharge, skal Kommissionen hurtigst muligt træffe foranstaltninger, der gør det lettere at fjerne hindringerne for denne afgørelse.

2. Dechargeafgørelsen omfatter årsregnskabet for EUF som omhandlet i artikel 96, med undtagelse af den del af regnskabet, der udarbejdes af EIB i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2. Afgørelsen indeholder en vurdering af, om Kommissionen under gennemførelsen af den økonomiske forvaltning i den forløbne periode har optrådt ansvarligt.

3. Med henblik på at meddele decharge gennemgår Europa-Parlamentet efter Rådet årsregnskabet for EUF som omhandlet i artikel 96. Parlamentet gennemgår også Revisionsrettens årsberetning, ledsaget af Kommissionens svar, de af Revisionsrettens særberetninger, der er relevante for det pågældende regnskabsår, og Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

4. Kommissionen gør alt for at efterkomme bemærkningerne i Europa-Parlamentets afgørelse om decharge og de kommentarer, der ledsager Rådets henstilling om decharge.

5. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet anmoder om det, skal Kommissionen aflægge rapport om de foranstaltninger, den har truffet som reaktion på disse bemærkninger og kommentarer, bl.a. de instrukser, som den har givet tjenestegrene, der medvirker ved den økonomiske forvaltning af EUF's midler. Denne rapport sendes også til Revisionsretten.

6. Dechargeafgørelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 120

Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger Kommissionen det alle oplysninger, der er nødvendige for at kunne kontrollere den økonomiske forvaltning i det pågældende regnskabsår af den del af EUF's midler, som Kommissionen forvalter i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2. Adgangen til og behandlingen af fortrolige oplysninger skal ske under hensyntagen til individets grundlæggende rettigheder, beskyttelsen af fortrolige forretningsoplysninger, bestemmelserne om retlige og disciplinære procedurer og Fællesskabets interesser.

DEL II

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DE EUF-MIDLER, DER FORVALTES AF EIB*Artikel 121*

EIB sender hvert år inden den 1. september Kommissionen de overslag over forpligtelser og betalinger, der er nødvendige for opstilling af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, for transaktionerne vedrørende investeringsfaciliteten, herunder også rentegodtgørelser, i overensstemmelse med den interne aftale.

EIB sender hvert år inden den 1. maj Kommissionen de ajourførte overslag over forpligtelser og betalinger, der er nødvendige for opstilling af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3.

Artikel 122

1. De bidrag, der er omhandlet i artikel 39 og vedtaget af Rådet, indbetales af medlemsstaterne til EIB på en særlig konto, der er åbnet i hver medlemsstats navn.

2. Medmindre Rådet træffer anden afgørelse for så vidt angår godtgørelse af EIB efter artikel 8 i den interne aftale, opføres de renter, som tilskrives EIB af den positive saldo på de særlige konti, der er omhandlet i stk. 1, på en konto i Kommissionens navn og anvendes til de formål, der er omhandlet i artikel 9 i den interne aftale.

3. De rettigheder, der opstår, når EIB som fordringshaver eller ejer udfører transaktioner vedrørende EUF's midler, tilkommer medlemsstaterne.

4. EIB forvalter de beløb, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med bestemmelserne i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 128 i denne forordning.

5. Faciliteten forvaltes efter de regler, der er fastsat i AVS-EF-aftalen, associeringsafgørelsen og den interne aftale.

Artikel 123

EIB's udgifter til forvaltningen af investeringsfacilitetens transaktioner godtgøres fuldt ud. Rådet træffer afgørelse om ressourcerne til og ordningerne for betaling af godtgørelse til EIB i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i den interne aftale. Gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse indarbejdes i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 128 i denne forordning.

Artikel 124

EIB giver regelmæssigt Kommissionen oplysning om, hvilke transaktioner der udføres vedrørende faciliteten, herunder rentegodtgørelser, og hvorledes banken har udnyttet hvert af de

bidrag, der efter indkaldelse er indbetalt til den, med angivelse af bl.a. de samlede kvartalsmæssige beløb for forpligtelser, kontrakter og betalinger, efter bestemmelserne i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 128 i denne forordning.

Artikel 125

1. EIB fører regnskabet over den af EUF finansierede facilitet, herunder rentegodtgørelser, for at gøre det muligt at følge den fuldstændige tilskudscyklus fra modtagelsen til afholdelsen via opståede indtægter til eventuel senere tilbagebetaling. Banken og Kommissionen opstiller efter fælles overenskomst de nødvendige regnskabsregler og -metoder og underretter medlemsstaterne herom.

2. Banken forelægger hvert år Rådet og Kommissionen en beretning om gennemførelsen af de transaktioner, der finansieres over den del af EUF's midler, som banken forvalter, indeholdende bl.a. årsopgørelserne opstillet efter de regler og metoder, der er omhandlet i stk. 1, og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 101, stk. 2, i denne forordning.

Udkast til disse dokumenter forelægges senest den 28. februar og den endelige udgave senest den 30. juni efter det afsluttede regnskabsår, så Kommissionen, i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, i den interne aftale, på grundlag heraf kan udarbejde det årsregnskab, der er omhandlet i artikel 96 i denne forordning. Rapporten om den finansielle forvaltning af de midler, der forvaltes af banken, forelægges af denne for Kommissionen senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår.

Artikel 126

For aftaler finansieret over de EUF-midler, som EIB forvalter, gælder bankens egne regler.

Artikel 127

EIB kan, når det drejer sig om programmer eller projekter, der samfinansieres af medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer, og som svarer til de prioriteter, der er opstillet i landesamarbejdsstrategierne som omhandlet i kapitel III i den interne aftale og i artikel 20 i associeringsafgørelsen, overdrage medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer ansvaret for forvaltningen af Det Europæiske Fællesskabs bistand.

Artikel 128

Gennemførelsesbestemmelserne til denne del fastsættes i en forvaltningsaftale mellem Kommissionen, der handler i Fællesskabets navn, og EIB.

DEL III

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFSNIT I

OVERGANGSBESTEMMELSER

KAPITEL 1

OVERFØRSEL AF RESTBELØB FRA TIDLIGERE EUF

Artikel 129

1. Bestemmelserne i dette afsnit vedrører overførslen til 9. EUF af restbeløbene af de midler, der blev fastsat i de interne aftaler vedrørende henholdsvis 6. ⁽¹⁾, 7. ⁽²⁾ og 8. ⁽³⁾ EUF (i det følgende benævnt »de tidligere EUF«).

2. Restbeløbene af de tidligere EUF anvendes til finansiering af projekter, programmer og andre former for foranstaltninger, der bidrager til virkeliggørelsen af målene i AVS-EF-aftalen og associeringsafgørelsen, i overensstemmelse med bestemmelserne i henholdsvis aftalen og afgørelsen og på de vilkår, der er anført i dette afsnit.

Med dette formål vil alle eventuelle restbeløb fra tidligere EUF, således som fastlagt på den dato, hvor finansprotokollen træder i kraft for AVS-staternes vedkommende, og på den dato, hvor den interne aftale træder i kraft for OLT's vedkommende, samt alle beløb, der senere vil blive frigjort vedrørende projekter, der er ved at blive gennemført som led i de nævnte fonde, blive overført til 9. EUF. Dette afsnit finder anvendelse med forbehold af AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 2/2000. ⁽⁴⁾

Artikel 130

1. Ethvert beløb, der er blevet tildelt det vejledende program for en AVS-stat eller en AVS-region inden datoen for finansprotokollens ikrafttrædelse og overført til 9. EUF, vil fortsat stå til rådighed for den pågældende stat eller region.

2. De midler, der er blevet tildelt OLT, inden associeringsafgørelsen træder i kraft, vil fortsat stå dem til rådighed. Ethvert beløb, der således er overført til 9. EUF efter tidligere at være blevet tildelt det vejledende program for et OLT eller en region, vil fortsat stå til rådighed for det pågældende OLT eller det regionale samarbejde som led i gennemførelsen af associeringsafgørelsen.

3. Restbeløbene af indtægter fra renter tilskrevet midlerne fra de tidligere EUF overføres til 9. EUF og tildeles til de samme formål som de indtægter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, i

⁽¹⁾ EFT L 86 af 31.3.1986, s. 221.

⁽²⁾ EFT L 229 af 17.8.1991, s. 288.

⁽³⁾ EFT L 156 af 29.5.1998, s. 108.

⁽⁴⁾ EFT L 17 af 19.1.2001, s. 20.

den interne aftale. Det samme gælder diverse indtægter fra de tidligere EUF, bl.a. bestående af morarenter opkrævet i tilfælde, hvor medlemsstaterne har indbetalt deres bidrag til de nævnte fonde for sent, og renter, der tilskrives EUF-midler forvaltet af EIB, og som tilfalder Fællesskabet.

Artikel 131

1. Hvad angår AVS-staterne vil ethvert andet restbeløb, der ikke er tildelt et land eller en region, under hensyn til de overgangsbestemmelser, der gælder indtil AVS-EF-aftalens ikrafttræden, blive tildelt 9. EUF i overensstemmelse med den afgørelse, der er omhandlet i artikel 132 i denne forordning.

Bestemmelsen i første afsnit gælder bl.a. for:

a) restbeløb fra de tidligere EUF, der ikke tidligere er blevet tildelt en specifik AVS-stat eller -region, herunder eventuelle restbeløb af de midler, der er til rådighed for nødhjælp, flygtningehjælp og strukturpasning

b) restbeløb fra Stabex og Sysmin.

2. For så vidt angår OLT vil ethvert andet restbeløb, der ikke er tildelt et vejledende program på datoen for den interne aftales ikrafttrædelse, vedtages finansieringsafgørelser vedrørende restbeløbene af Sysmin, hvis der er anmodet om finansiering inden udløbet af afgørelse 91/482/EF.

Første afsnit finder især anvendelse på eventuelle restbeløb af de samlede beløb, der er omhandlet i artikel 118 og 142 i afgørelse 91/482/EF ⁽⁵⁾ vedrørende henholdsvis stabilisering af eksportindtægter fra basislandbrugsvarer (Stabex) og den særlige finansieringsfacilitet (Sysmin). Dog kan der, indtil den interne aftales ikrafttrædelse, vedtages finansieringsafgørelser vedrørende restbeløbene af Sysmin, hvis der er anmodet om finansiering inden udløbet af afgørelse 91/482/EF.

Artikel 132

Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til dette afsnit for så vidt angår den endelige behandling, inden for rammerne af 9. EUF, af restbeløb og beløb, der vil blive frigjort, og som skal overføres til 9. EUF.

Afgørelsen herom træffes efter høring af EIB for så vidt angår de midler, som den forvalter, og i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i AVS-EF-aftalen, associeringsafgørelsen, den interne aftale og denne forordning.

⁽⁵⁾ EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1.

KAPITEL 2

REGLER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF TIDLIGERE EUF OG OVERFØRTE RESTBELØB*Artikel 133*

1. Restbeløbene af tidligere EUF, overført til 9. EUF, forvaltes efter de regler, der er fastsat i dette afsnit og i de relevante bestemmelser i AVS-EF-aftalen, associeringsafgørelsen eller den interne aftale.

2. Hvad angår AVS-staterne vil de forpligtelser henhørende under de tidligere EUF, der er indgået inden AVS-EF-aftalens ikrafttræden, fortsat blive gennemført i overensstemmelse med reglerne for de pågældende EUF, undtagen for så vidt angår hvervet som finansinspektør, regnskabsaflæggelsen og proceduren for indkaldelse af bidrag, hvor bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse. Fra denne ikrafttrædelsesdato anvendes restbeløb overført til 9. EUF efter de regler, der er fastsat i AVS-EF-aftalen, den interne aftale og denne forordning.

For overførsler fra tidligere EUF til fordel for nationale eller regionale vejledende programmer som omhandlet i artikel 130 i denne forordning gælder dog følgende:

- a) hvis beløbet overstiger 10 mio. EUR pr. land eller region, forvaltes disse midler efter EUF's oprindelsesregler, når det drejer sig om adgang til deltagelse i udbud og tildeling af kontrakter
- b) hvis de overførte ressourcer udgør 10 mio. EUR eller derunder, finder 9. EUF's regler for adgang til udbud anvendelse.

3. For så vidt angår OLT vil de forpligtelser henhørende under de tidligere EUF, der er indgået inden AVS-EF-aftalens og denne forordnings ikrafttræden, fortsat blive gennemført i overensstemmelse med reglerne for de pågældende EUF, undtagen for så vidt angår hvervet som finansinspektør, regnskabsaflæggelsen og proceduren for indkaldelse af bidrag, hvor bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse. Midlerne under tidligere EUF vil fortsat blive anvendt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i afgørelse 91/482/EF, der af samme grund forbliver i kraft indtil den interne aftales ikrafttræden.

4. Afgørelserne vedrørende tidligere EUF, som EIB står for den finansielle forvaltning af, vil fortsat blive gennemført efter de regler, der gælder for disse EUF; dette gælder dog ikke hvervet som finansinspektør og regnskabsaflæggelsen. Indkal-

delse af de bidrag, der er nødvendige for gennemførelsen af nævnte afgørelser, er underlagt de procedurer i denne forordning, der gælder for de transaktioner, hvis forvaltning varetages af Kommissionen.

Artikel 134

For at sikre, at indfrielsen af de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af de tidligere EUF, sker under overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, anvender Kommissionen procedurer, der bl.a. indebærer, at en finansieringsaftale, efter denne forordnings ikrafttræden, kun kan forlænges én gang og højst for en periode af tre år regnet fra den tidsfrist, der på tidspunktet for denne ikrafttrædelse blev fastsat for afslutning af det program eller projekt, der finansieres i henhold til den pågældende aftale.

KAPITEL 3

OVERGANGSPERIODE*Artikel 135*

1. Procedurene for medlemsstaternes bidrag i henhold til artikel 8, 38 og 40 finder for første gang anvendelse på første tranche, der foreslås efter denne forordnings ikrafttræden.

2. De frister, der er omhandlet i artikel 102, 103, 116 og 125, finder for første gang anvendelse for regnskabsåret 2005.

For de forudgående regnskabsår fastsættes fristerne til henholdsvis:

- a) 30. april og 31. maj for artikel 102
- b) 15. juli for artikel 103, stk. 1
- c) 15. oktober for artikel 103, stk. 2
- d) 30. november for artikel 103, stk. 3
- e) 15. juli og 31. oktober for artikel 116, stk. 2
- f) 30. november for artikel 116, stk. 6
- g) 31. marts, 15. september og 30. april for artikel 125, stk. 2, andet afsnit.

3. Bestemmelserne i afsnit VII i del I vil gradvis blive anvendt, efterhånden som der bliver teknisk mulighed for det, så de kan få fuld virkning for regnskabsåret 2005.

AFSNIT II

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 136*

1. I overensstemmelse med artikel 2 og 34 i den interne aftale vurderer medlemsstaterne, i hvilket omfang forpligtelser er indfriet og betalinger gennemført inden udløbet af gyldighedsperioden for 9. EUF. Ved samme lejlighed vurderer de også Kommissionens behov for midler til dækning af gennemførelsesudgifter i henhold til artikel 4 og 9 i den interne aftale. Behovet for nye ressourcer til støtte for det finansielle samarbejde og til dækning af gennemførelsesudgifter som omhandlet i artikel 9 i den interne aftale fastsættes på grundlag af denne vurdering. De tager behørigt hensyn til de midler under 9. EUF, som der ikke er indgået forpligtelser for, og som ikke er udbetalt.

Kommissionen tager ved ajourføringen af tildelingen af midler i henhold til artikel 16 i den interne aftale fuldt ud hensyn til denne vurdering af resultaterne og foretager den omfordeling af midlerne, der er nødvendig for at opnå en optimal udnyttelse af de disponible midler.

2. Inden udløbet af gyldighedsperioden for 9. EUF fastsætter medlemsstaterne en skæringsdato for, hvornår der ikke længere kan disponeres over midler fra EUF.

Artikel 137

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*

Den finder anvendelse i samme periode som den interne aftale.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. marts 2003.

På Rådets vegne

M. STRATAKIS

Formand

BILAG

FINANSIELLE OPLYSNINGER OM EUF

1. I overensstemmelse med artikel 1 i den interne aftale tildeles EUF et beløb på højst 13 800 mio. EUR finansieret af medlemsstaterne, der yder følgende bidrag:

Medlemsstat	Bidrag i mio. EUR
Belgien	540,96
Danmark	295,32
Tyskland	3 223,68
Grækenland	172,50
Spanien	805,92
Frankrig	3 353,40
Irland	85,56
Italien	1 730,52
Luxembourg	40,02
Nederlandene	720,36
Østrig	365,70
Portugal	133,86
Finland	204,24
Sverige	376,74
Det Forenede Kongerige	1 751,22
	13 800,00

Beløbet fordeler sig som følger:

- i) AVS-staterne tildeles 13 500 mio. EUR
 - ii) OLT tildeles 175 mio. EUR
 - iii) 125 mio. EUR forbeholdes Kommissionen til dækning af udgifter i forbindelse med gennemførelsen af 9. EUF.
- 2.1. Af det samlede beløb, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, litra a), i den interne aftale, afsættes der 13 500 mio. EUR til AVS-staterne, fordelt således:
- a) op til 10 000 mio. EUR i form af gavebistand, herunder op til:
 - i) 9 836 mio. EUR i støtte til den langsigtede udvikling; denne støtte skal programmeres i overensstemmelse med artikel 1-5 i bilag IV til AVS-EF-aftalen. Disse midler kan anvendes til humanitær bistand og kortfristet nødhjælp i henhold til artikel 72, stk. 3, i AVS-EF-aftalen. 195 mio. EUR af dette rammebeløb skal gå til finansiering af de rentegodtgørelser, der er omhandlet i artikel 3, litra c), i bilag I, og i artikel 2 og 4 i bilag II til AVS-EF-aftalen
 - ii) 90 mio. EUR forbeholdt finansieringen af budgettet for centret for virksomhedsudvikling (CVU), i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag III til AVS-EF-aftalen
 - iii) 70 mio. EUR forbeholdt finansieringen af budgettet for centret for landbrugsudvikling (CLU), i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag III til AVS-EF-aftalen og
 - iv) 4 mio. EUR til dækning af udgifterne i forbindelse med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS/EF, der blev oprettet ved artikel 17 i AVS-EF-aftalen
 - b) op til 1 300 mio. EUR forbeholdt finansieringen af støtten til regionalt samarbejde og integration mellem AVS-staterne, i overensstemmelse med artikel 6-14 i bilag IV til AVS-EF-aftalen
 - c) op til 2 200 mio. EUR afsat til finansiering af investeringsfaciliteten i overensstemmelse med de bestemmelser og betingelser, der er fastsat i bilag II (»Finansieringsvilkår og -betingelser») i AVS-EF-aftalen, uden at dette berører finansieringen af de rentegodtgørelser, der er omhandlet i artikel 2 og 4 i bilag II til aftalen, ved hjælp af de midler, der er omhandlet i punkt 2.1, litra a), nr. i), i nærværende bilag.

- 2.2. Af det beløb på 13 500 mio. EUR, der er omhandlet i punkt 2.1, kan et beløb på 1 000 mio. EUR først frigives, efter at Rådet i 2004 har undersøgt resultaterne på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Hvis de frigives, fordeles disse midler efter behov mellem de rammebeløb, der er omhandlet i punkt 2.1, litra a), b) og c).
 3. Den samlede finansielle bistand, som Fællesskabet yder OLT af det samlede rammebeløb, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i den interne aftale, er fastsat til 175 mio. EUR, heraf 155 mio. EUR i form af gavebistand; heraf er 1 mio. EUR beregnet til finansiering af de rentegodtgørelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, litra d), i bilag II A til afgørelsen om associering af OLT, og 20 mio. EUR som led i investeringsfaciliteten. Reglerne for gennemførelse af denne bistand fastsættes i Rådets afgørelse om associering af OLT med Fællesskabet, vedtaget i henhold til traktatens artikel 187.
 4. Et beløb på 125 mio. EUR er beregnet til finansiering af de udgifter i forbindelse med gennemførelsen, som Kommissionen afholder inden for rammerne af AVS-EF-aftalen. Beløbet anvendes i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i artikel 9 i nævnte interne aftale, og forhøjes med de beløb, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, i samme aftale.
 - 5.1. Til det beløb, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, skal lægges op til 1 720 mio. EUR svarende til de lån, som EIB yder af egne midler. Disse midler ydes til de formål, der er beskrevet i bilag II til AVS-EF-aftalen og i associeringsafgørelsen, på de betingelser, der er fastsat i bankens vedtægter, og efter de relevante bestemmelser i de finansieringsvilkår og -betingelser, der er fastsat i ovennævnte bilag og afgørelse.
 - 5.2. Af disse lån anvendes:
 - a) indtil 1 700 mio. EUR til finansieringstransaktioner, der skal gennemføres i AVS-staterne, og
 - b) indtil 20 mio. EUR til finansieringstransaktioner, der skal gennemføres i OLT.
-

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 579/2003
af 27. marts 2003

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af ubearbejdet, ulegeret magnesium med oprindelse i Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 9 og 11,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Rådet vedtog i november 1998 forordning (EF) nr. 2402/98 ⁽²⁾, der indførte en endelig antidumpingtold på importen af ubearbejdet, ulegeret magnesium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (i det følgende benævnt »Kina«).
- (2) Tolden indførtes som følge af en undersøgelse på grundlag af en klage indgivet af Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages (i det følgende benævnt »klageren«) på vegne af den eneste EF-producent af ubearbejdet, ulegeret magnesium.
- (3) I juni 2002 blev der indledt en delvis interimundersøgelse ⁽³⁾ i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen. Denne blev begrænset til en undersøgelse af, om den indførte endelige antidumpingtold var nødvendig.

B. TILBAGETRÆKNING AF KLAGEN

- (4) Klageren trak formelt sin klage tilbage i brev af 18. juni 2002. Klageren meddelte Kommissionen, at den eneste kendte EF-producent af ubearbejdet, ulegeret magnesium havde indstillet produktionen, og erklærede, at foranstaltningerne tilsyneladende ikke længere var nødvendige.
- (5) I overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i grundforordningen kan en procedure afsluttes, når klagen trækkes tilbage, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.
- (6) I en meddelelse offentliggjort den 27. september 2002 ⁽⁴⁾ meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at undersøge, hvorvidt det var berettiget at bringe antidumpingforanstaltningerne til ophør. Interesserede parter blev anmodet om at give sig til kende og indgive oplysninger og dokumentation til Kommissionen. Kommissionen modtog syv svar fra brugerindustrien, som støttede en ophævelse af foranstaltningerne. Den eneste EF-producent bekræftede endvidere, at foranstaltningerne

ikke længere var nødvendige. På baggrund af ovenstående underrettede Kommissionen de interesserede parter om, at den havde til hensigt at foreslå Rådet at ophæve den gældende antidumpingtold og at afslutte proceduren efter tilbagetrækningen af støtten. Der blev ikke fremsat yderligere argumenter angående spørgsmålet om Fællesskabets interesser. Det fastslås derfor, at en afslutning af proceduren ikke vil være i strid med Fællesskabets interesser.

- (7) Visse parter krævede ophævelse af foranstaltningerne med tilbagevirkende kraft, idet de hævdede, at der ikke havde været noget grundlag for antidumpingtolden, siden klageren formelt trak sin klage tilbage.
- (8) Det skal i den forbindelse bemærkes, at resultaterne af en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11 i grundforordningen normalt gælder fra det tidspunkt, hvor en sådan undersøgelse afsluttes. Det er fast praksis i Fællesskabet, at antidumpingtold er gældende, indtil det er blevet fastslået, at det er berettiget at bringe den til ophør eller ændre den. Parterne kunne derfor ikke med rimelighed forvente, at de gældende foranstaltninger i den foreliggende sag ville blive bragt til ophør med tilbagevirkende kraft. Det blev fastslået, at der burde anvendes en sammenhængende retlig tilgang for at undgå at skabe et ustabil og uforudsigeligt miljø for de erhvervsdrivende i fremtiden. Desuden ville en afslutning af antidumpingforanstaltningerne med tilbagevirkende kraft også påvirke markedet for ulegeret magnesium på en diskriminerende måde. De erhvervsdrivende, som indkøbte ubearbejdet, ulegeret magnesium fra lande, for hvilke der ikke var antidumpingtold gældende, ville finde, at det ikke var berettiget, at de havde været forsigtige, hvis foranstaltningerne blev bragt til ophør med tilbagevirkende kraft. Det blev fastslået, at erhvervsdrivende, som indkøbte varen i Kina, kunne opnå en »windfall profit«, da der ikke ville blive opkrævet antidumpingtold på import, der blev foretaget mellem tidspunktet for EF-erhvervsgrænens indstilling af produktionen af ubearbejdet, ulegeret magnesium og offentliggørelsen af denne forordning. Af ovennævnte grunde var det nødvendigt at afvise anmodningen om en afslutning af foranstaltningerne med tilbagevirkende kraft.
- (9) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at antidumpingproceduren vedrørende ubearbejdet, ulegeret magnesium med oprindelse i Kina bør afsluttes.

C. INTERIMSUNDERSØGELSE

- (10) I betragtning af ovenstående bør den igangværende interimundersøgelse vedrørende samme antidumpingforanstaltninger også afsluttes —

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 298 af 7.11.1998, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2788/2000 (EFT L 324 af 21.12.2000, s. 4).

⁽³⁾ EFT C 140 af 13.6.2002, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT C 230 af 27.9.2002, s. 2.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Antidumpingproceduren, inklusive den fornyede undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne, vedrørende importen af ubearbejdet, ulegeret magnesium, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 8104 11 00 og ex 8104 19 00 og har oprindelse i Kina, afsluttes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. marts 2003.

På Rådets vegne
M. STRATAKIS
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 580/2003**af 31. marts 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. marts 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	87,3
	204	74,3
	212	104,8
	999	88,8
0707 00 05	052	113,9
	096	48,8
	204	74,2
	999	79,0
0709 10 00	220	179,7
	999	179,7
0709 90 70	052	98,4
	204	175,4
	999	136,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	63,3
	204	49,4
	212	60,5
	220	43,1
	624	65,1
	999	56,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	64,4
	388	83,9
	400	98,1
	404	94,1
	508	81,4
	512	84,0
	524	76,0
	528	74,8
	720	132,8
	999	87,7
	0808 20 50	388
512		74,6
528		65,6
720		49,1
999		63,1

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 581/2003
af 31. marts 2003**

om åbning af licitation over nedsættelsen af importtolden for majs til Portugal fra tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som led i de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden, har Fællesskabet forpligtet sig til at indføre en vis mængde majs til Portugal.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for toldkontingenter for indførsel af henholdsvis majs og sorghum til Spanien og majs til Portugal⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000⁽⁴⁾, fastlægger de bestemmelser, der gælder for administrationen af disse særlige ordninger. Denne forordning indeholder de særlige supplerende bestemmelser, der er nødvendige for licitationens iværksættelse, herunder bestemmelser vedrørende stillelse og frigivelse af den sikkerhed, som de erhvervsdrivende skal stille for at garantere overholdelsen af deres forpligtelser, navnlig forpligtelsen til at forarbejde eller anvende det importerede produkt på det portugisiske marked.
- (3) På grund af det eksisterende behov på markedet i Portugal bør der åbnes en licitation over nedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af denne særlige ordning for indførsel.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der afholdes en licitation over nedsættelsen af importtolden i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 for majs, der importeres til Portugal.
2. Licitationen er åben indtil den 26. juni 2003. Så længe den varer, afholdes der en ugentlig licitation, for hvilken mængderne og datoerne for indgivelse af bud fastsættes i licitationsbekendtgørelsen.
3. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1839/95 finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 2

De importlicenser, der udstedes i forbindelse med disse licitationer, er gyldige i 50 dage gældende fra datoen for deres udstedelse, jf. artikel 10, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1839/95.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 582/2003**af 31. marts 2003****om ændring af forordning (EF) nr. 2335/1999 om handelsnormer for ferskner og nektariner**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2335/1999 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 46/2003 ⁽⁴⁾, er der fastsat bestemmelser om mindstekravene til kvaliteten af ferskner og nektariner.
- (2) Ferskner og nektariner bør være tilstrækkeligt udviklede og tilstrækkeligt modne for at undgå, at produkter af utilstrækkelig kvalitet bringes på markedet.
- (3) Forordning (EF) nr. 2335/1999 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(4) I betragtning af det tidspunkt, hvor de første EF-ferskner og -nektariner bringes på markedet, bør denne forordning træde i kraft hurtigst muligt.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 2335/1999 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 281 af 4.11.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 61.

BILAG

I afsnit II (Bestemmelser vedrørende kvalitet), punkt A (Mindstekrav), i bilaget til forordning (EF) nr. 2335/1999 indsættes følgende afsnit efter andet afsnit:

»De skal være tilstrækkeligt udviklede og tilstrækkeligt modne.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 583/2003

af 31. marts 2003

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 15. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 31, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes af en eksportrestitution. Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1052/2002⁽⁴⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999.

(2) I henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for hver måned.

(3) Artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1520/2000 bestemmer, at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen skal tages hensyn til eventuelle produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, som skal anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til bestemmelserne i forordningen om den fælles markedsordning i den pågældende sektor med hensyn til de basisprodukter, der er nævnt i bilag A til den pågældende forordning, eller dermed ligestillede produkter.

(4) I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 ydes støtte for skummetmælk, som er produceret inden for Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis denne mælk og kaseinat, der er produceret med denne mælk, opfylder visse betingelser.

(5) Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000⁽⁶⁾, godkender levering til industrier, der fremstiller visse varer af smør og fløde til nedsatte priser.

(6) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.

(7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, der er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000, nævnt i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1255/1999 og udført i form af varer, der er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

2. Der fastsættes ingen restitutionssatser for de produkter, der er nævnt i det forudgående stykke, men ikke omfattes af bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 18.6.2002, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. marts 2003 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

		(EUR/100 kg)
KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionsatser
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent (PG 2):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501	—
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	51,00
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der i form af produkter, som er ligestillet med PG 3, indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	69,45
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	93,00
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	100,00
	b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover	192,25
	c) for så vidt angår udførsel af andre varer	185,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 584/2003**af 31. marts 2003****om fastsættelse af restitutionerne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 5, litra a) og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 27, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), c), d), f), g) og h), i nævnte forordning omhandlede produkter og EF-priserne udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er angivet i bilaget til nævnte forordning i Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1052/2002 ⁽⁴⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1260/2001.

(2) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen fastsættes for hver måned pr. 100 kg af hvert af basisprodukterne.

(3) Artikel 27, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 samt artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, indebærer, at eksportrestitutionen for et produkt, der er iblandet en vare, ikke må være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand.

(4) De restitutioner, der er fastsat i nærværende forordning, kan forudfastsættes. Markedssituationen for de kommende måneder kan ikke forudses på nærværende tidspunkt.

(5) De forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter. Fastsættelsen af en specifik restitutionsats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger.

(6) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.

(7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der gælder for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000 og de i artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 nævnte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er nævnt i bilag V til forordning (EF) nr. 1260/2001, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 18.6.2002, s. 16.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. marts 2003 om fastsættelse af de restitutionerne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, der ikke omfattes af traktatens bilag I

Produkt	Restitutionsatser i EUR/100 kg	
	i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
Hvidt sukker:	44,49	44,49

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 585/2003**af 31. marts 2003****om fastsættelse af importtold for ris**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1503/96 af 29. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt angår importtold for ris ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1298/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 11 i forordning (EF) nr. 3072/95 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif. For de produkter, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, på importtidspunktet, forhøjet med en vis procent, alt efter om det drejer sig om afskallet eller sleben ris og med fradrag af importprisen, for så vidt denne sats ikke overstiger satsene i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på Fællesskabets importmarked for dette produkt.
- (3) I forordning (EF) nr. 1503/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 3072/95, for så vidt angår importtold for ris.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering fra den referencekilde, der er fastsat i artikel 5 til forordning (EF) nr. 1503/96 i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1503/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilagene til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for ris som omhandlet i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 3072/95 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EFT L 189 af 18.7.2002, s. 8.

BILAG I

Fastsættelse af importtolden for ris og brudris

(EUR/t)

KN-kode	Importtold ⁽¹⁾				
	Tredjelande (undtagen AVS-stater og Bangladesh) ⁽²⁾	AVS-stater ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati Indien og Pakistan ⁽⁵⁾	Egypten ⁽⁶⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ Importtolden for ris med oprindelse i AVS-staterne anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 2286/2002 (EFT L 345 af 10.12.2002, s. 5) og Kommissionens forordning (EF) nr. 2603/97 (EFT L 351 af 23.12.1997, s. 22), som ændret.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 1706/98 opkræves ingen importtold ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet i det oversøiske franske departement Réunion.

⁽³⁾ Importtolden for indførsel af ris i det oversøiske franske departement Réunion er fastlagt i artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Importtolden for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00), med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 3491/90 (EFT L 337 af 4.12.1990, s. 1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 862/91 (EFT L 88 af 9.4.1991, s. 7), som ændret.

⁽⁵⁾ Indførsel af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) er fritaget for importtold i henhold til artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF (EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1), som ændret.

⁽⁶⁾ Importtolden for afskallet ris af sorten Basmati med oprindelse i Indien og Pakistan nedsættes med 250 EUR/t (artikel 4a i forordning (EF) nr. 1503/96, som ændret).

⁽⁷⁾ Told ifølge den fælles toldtarif.

⁽⁸⁾ Importtolden for ris med oprindelse i og hidrørende fra Egypten anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 2184/96 (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 196/97 (EFT L 31 af 1.2.1997, s. 53).

BILAG II

Beregning af importtolden for ris

	Uafskallet	Indica-arter		Japonica-arter		Brudris
		Afskallet	Sleben	Afskallet	Sleben	
1. Importtold (EUR/ton)	(¹)	264,00	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Beregningselementer						
a) Pris cif ARAG (EUR/ton)	—	196,30	217,04	277,44	303,09	—
b) Pris fob (EUR/ton)	—	—	—	249,46	275,11	—
c) Skibsfragt (EUR/ton)	—	—	—	27,98	27,98	—
d) Kilde	—	USDA og operatører	USDA og operatører	Operatører	Operatører	—

(¹) Told ifølge den fælles toldtarif.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 586/2003
af 31. marts 2003**

**om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den i forordning (EF)
nr. 220/2003 omhandlede fjerde licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse mængder oksekød er blevet udbudt til salg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 220/2003 ⁽³⁾.
- (2) I henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79 af 4. oktober 1979 om gennemførelsesbestemmelser for afsætning af oksekød, som interventionsorganerne har opkøbt, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 216/69 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95 ⁽⁵⁾, skal mindstesalgspriserne for kød udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de modtagne bud.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mindstesalgspriser for oksekød i forbindelse med den fjerde licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 220/2003, og for hvilken indleveringsfristen udløb den 24. marts 2003 fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 29 af 5.2.2003, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 251 af 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 248 af 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DANMARK	— Forfjerdinger	—
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	1 351
	— Vorderviertel	750
ESPAÑA	— Cuartos traseros	1 350
	— Cuartos delanteros	750
FRANCE	— Quartiers arrière	1 350
	— Quartiers avant	—
NEDERLAND	— Voorvoeten	—
ÖSTERREICH	— Vorderviertel	750

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Kugel (INT 12)	—
	— Oberschale (INT 13)	—
	— Unterschale (INT 14)	—
	— Filet (INT 15)	—
	— Hüfte (INT 16)	2 500
	— Roastbeef (INT 17)	5 010
	— Lappen (INT 18)	—
	— Hochrippe (INT 19)	—
	— Schulter (INT 22)	—
	— Vorderviertel (INT 24)	—
ESPAÑA	— Lomo de intervención (INT 17)	—
FRANCE	— Tranche grasse d'intervention (INT 12)	—
	— Tranche d'intervention (INT 13)	—
	— Semelle d'intervention (INT 14)	2 326
	— Filet d'intervention (INT 15)	—
	— Rumsteck d'intervention (INT 16)	—
	— Faux-filet d'intervention (INT 17)	—
	— Flanchet d'intervention (INT 18)	—
	— Epaupe d'intervention (INT 22)	—
— Poitrine d'intervention (INT 23)	—	
— Avant d'intervention (INT 24)	—	

IRELAND	— Intervention thick flank (INT 12)	—	
	— Intervention topside (INT 13)	—	
	— Intervention silverside (INT 14)	—	
	— Intervention fillet (INT 15)	—	
	— Intervention rump (INT 16)	—	
	— Intervention striploin (INT 17)	—	
	— Intervention flank (INT 18)	—	
	— Intervention fore-rib (INT 19)	—	
	— Intervention shin (INT 21)	—	
	— Intervention shoulder (INT 22)	—	
	— Intervention brisket (INT 23)	—	
	— Intervention forequarter (INT 24)	—	
	ITALIA	— Girello d'intervento (INT 14)	—
		— Filetto d'intervento (INT 15)	—
— Scamone (INT 16)		—	
— Roastbeef d'intervento (INT 17)		—	
NEDERLAND	— Interventieschouder (INT 22)	—	
	— Interventieborst (INT 23)	—	

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 587/2003**af 31. marts 2003****om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 550/2003 ⁽³⁾.
- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 550/2003, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for

tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EF) nr. 1260/2001 fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 550/2003, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 81 af 28.3.2003, s. 19.

BILAG

EKSPORTRESTITUTIONER FOR HVIDT SUKKER OG RÅSUKKER I UFORARBEJDET STAND

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	40,93 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	40,93 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	40,93 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	40,93 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,4449
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	44,49
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	44,49
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	44,49
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,4449

NB Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

S00: Alle bestemmelsessteder (tredjelande, andre områder, proviantering og bestemmelsessteder, der ligestilles med eksport fra EU) undtagen Albanien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien og Montenegro (inklusive Kosovo som defineret i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution nr. 1244 af 10. juni 1999) og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, bortset fra sukker, der er tilsat de produkter, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 2201/96 (EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for rå sukker med en udbyttesats på 92 %. Hvis udbyttesatsen for det eksporterede rå sukker er forskellig fra 92 %, beregnes restitutionsbeløbet efter bestemmelserne i artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 588/2003

af 31. marts 2003

om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordningen, og priserne for disse produkter i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren⁽³⁾ er restitutionen for 100 kilogram af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og som udføres, lig med basisbeløbet multipliceret med indholdet af saccharose, i givet fald forhøjet med indholdet af andet sukker omregnet til saccharose. Dette indhold af saccharose, som konstateres for det pågældende produkt, bestemmes efter bestemmelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.
- (3) I henhold til artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 skal basisbeløbet for restitutionen for sorbose udført i uforarbejdet stand være lig med basisbeløbet for restitutionen med fradrag af en hundrededel af den gældende produktionsrestitution, der i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri⁽⁴⁾ gælder for de varer, som er nævnt i bilaget til den pågældende forordning.
- (4) Ifølge artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001 med hensyn til de andre varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning (EØF), og som er udført i uforarbejdet stand, skal basisbeløbet for restitutionen være lig med en hundrededel af et beløb, som

beregnes under hensyntagen dels til forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i områder uden underskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet er fastsat, og de noteringer eller priser for hvidt sukker, der er konstateret på verdensmarkedet, dels til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, som er godkendt til forædlingshandel.

- (5) Ifølge artikel 30, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan anvendelsen af basisbeløbet indskrænkes til visse af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning.
- (6) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan der ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), i forordningen omhandlede varer i uforarbejdet stand. Restitutionens størrelse skal bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer henhørende under KN-kode 1702 30 91, til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og til de med de påtænkte udførsler forbundne økonomiske aspekter. For produkterne i litra f) og g) i nævnte stk. 1 ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95. For varerne i litra h) ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95.
- (7) Ovennævnte restitutioner skal fastsættes hver måned. De kan ændres i mellemtiden.
- (8) Efter artikel 27, stk. 5, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan situationen på verdensmarkedet eller særlige forhold på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i den pågældende restitutionen for de produkter, der er nævnt i den pågældende forordnings artikel 1, efter bestemmelsessted.
- (9) Den betydelige og hurtige stigning i præferenceimporten fra de vestbalkanske lande siden begyndelsen af 2001 og eksporten af sukker fra EU til disse lande synes at have en udpræget kunstig karakter.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63.

- (10) For at undgå misbrug i form af reimport til EU af sukker, for hvilket der er ydet eksportrestitution, bør der for de i denne forordning omhandlede produkter ikke fastsættes restitution ved eksport til de vestbalkanske lande.
- (11) Under hensyn til disse forhold bør der fastsættes passende restitutionsbeløb for de pågældende produkter.
- (12) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførelse i uforarbejdet stand af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f), g) og h), i forordning (EF) nr. 1260/2001, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

**RESTITUTIONER VED EKSPORT I UFORARBEJDET STAND AF SIRUP OG VISSE ANDRE PRODUKTER
INDEN FOR SUKKERSEKTOREN**

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg tørstof	44,49 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	44,49 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg tørstof	84,53 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg netto- produkt	0,4449 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	44,49 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg netto- produkt	0,4449 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg netto- produkt	0,4449 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg netto- produkt	0,4449 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	44,49 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg netto- produkt	0,4449 ⁽¹⁾

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6).

De øvrige destinationer fastsættes som følger:

S00: Alle bestemmelsessteder (tredjelande, andre områder, proviantering og bestemmelsessteder, som er ligestillet med eksport fra EU) undtagen Albanien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien og Montenegro (inklusive Kosovo som defineret i resolution 1244 vedtaget af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd den 10. juni 1999) og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, bortset fra sukker, der er tilsat de produkter, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 (EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Gælder kun for de produkter, der er nævnt i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽²⁾ Gælder kun for de produkter, der er nævnt i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽³⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed på under 85 % (forordning (EF) nr. 2135/95). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽⁴⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 12).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 589/2003
af 31. marts 2003

om fastsættelse af produktionsrestitutionen for hvidt sukker, der anvendes i den kemiske industri

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan der, hvis traktatens artikel 23, stk. 2, er opfyldt, ydes produktionsrestitutioner for de i samme forordnings artikel 1, stk. 1, litra a) og f), omhandlede produkter, for de i samme stykke, litra d), omhandlede former for sirup og sukkeropløsninger, samt for kemisk ren fruktose henhørende under KN-kode 1702 50 00 som mellemprodukt, som anvendes til fremstilling af visse produkter inden for den kemiske industri.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri ⁽³⁾, indeholder regler for produktionsrestitutionernes fastsættelse og en liste over de kemiske produkter, hvis fremstilling giver mulighed for at yde produktionsrestitution for de basisprodukter, som er anvendt til den pågældende fremstilling. Ifølge artikel 5, 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1265/2001 beregnes produktionsrestitutionen for henholdsvis råsukker, saccharosisirup og isoglucose i uforarbejdet stand på særlige betingelser, der er fastsat for hvert enkelt af disse basisprodukter, på grundlag af den restitution, som er fastsat for hvidt sukker.

- (3) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 1265/2001 fastsættes produktionsrestitutionen for hvidt sukker månedligt for perioder, der begynder den 1. i hver måned. Restitutionsen kan ændres inden for disse perioder, hvis EF-prisen for sukker og/eller verdensmarkedsprisen for sukker ændrer sig væsentligt. Som følge af nævnte bestemmelser skal produktionsrestitutionen fastsættes som anført i artikel 1 for den dér angivne periode.
- (4) Som følge af ændringen af definitionen på hvidt sukker og råsukker i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1260/2001 anses sukker tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer ikke længere for at falde ind under disse definitioner, og det skal derfor betragtes som »andet sukker«. Ifølge artikel 1 i forordning (EF) nr. 1265/2001 kan der dog for dette sukker som basisprodukt ydes produktionsrestitutioner. Der bør derfor med henblik på beregningen af produktionsrestitutionen for disse produkter fastsættes en beregningsmetode med henvisning til deres saccharoseindhold.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den produktionsrestitution for hvidt sukker, der omhandles i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1265/2001, fastsættes til 40,754 EUR/100 kg netto.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 590/2003

af 31. marts 2003

om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtning:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger. Efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på

Vestbredden og i Gazastriben⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97⁽⁴⁾, fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler. Det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes. Denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

Den anvendes fra den 2. til den 15. april 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.
⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.
⁽⁴⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. marts 2003 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 2. til 15. april 2003

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	13,13	11,29	25,80	13,00
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	10,82	8,94	9,77	11,16
Marokko	15,63	14,79	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	9,35	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 591/2003**af 31. marts 2003****om fastsættelse af importtold for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1900/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. I nævnte forordning er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med 55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet.

- (3) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering for den i bilag II til forordning (EF) nr. 1249/96 omhandlede referencebørs i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de repræsentative markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden, for så vidt angår de flydende valutaer.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 25.10.2002, s. 15.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel ⁽¹⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet	0,00
	af ringe kvalitet	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
ex 1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽²⁾	0,00
1002 00 00	Rug	27,79
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	49,61
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	49,61
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	27,79

⁽¹⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽²⁾ Importøren opnår en fast nedsættelse på 14 EUR/ton.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 17.3.2003 til 28.3.2003)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	ringe kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	124,35	84,91	215,84 (***)	205,84 (***)	185,84 (***)	121,64 (***)
Præmie for Golfen (EUR/t)	36,10	14,91	—	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 3, i forordning (EF) nr. 2378/2002).

(***) Fob Golf.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 16,25 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 22,76 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 592/2003**af 31. marts 2003****om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner for korn, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 420/2003⁽³⁾.
- (2) På grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for terminkøb og under hensyntagen til den forventede markedsudvikling er det nødvendigt at ændre det korrektionsbeløb, der skal anvendes på den for tiden gældende restitution for korn.

- (3) Korrektionsbeløbet skal fastsættes efter samme procedure som restitutionen. Det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), med undtagelse af malt i forordning (EØF) nr. 1766/92, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 64 af 7.3.2003, s. 20.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. marts 2003 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(EUR/t)								
Produktkode	Bestemmelse	Løbende måned 4	1. termin 5	2. termin 6	3. termin 7	4. termin 8	5. termin 9	6. termin 10
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	A00	0	0	0	-14,00	-14,00	—	—
1002 00 00 9000	C03	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	—	—
	A05	0	0	0	-20,00	-20,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	0	0	-12,00	-12,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-0,93	-0,93	—	—	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	0	0	-16,75	-16,75	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	0	0	-15,75	-15,75	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	0	0	-14,50	-14,50	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	0	0	-13,50	-13,50	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	0	0	-12,50	-12,50	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	-35,60	-35,60	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	-28,00	-28,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	—	—	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	—	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	—	—	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C03 Schweiz, Liechtenstein, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Norge, Færøerne, Island, Rusland, Belarus, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Serbien og Montenegro, Albanien, Rumænien, Bulgarien, Armenien, Georgien, Aserbajdsjan, Moldova, Ukraine, Kasakhstan, Kirgisistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Turkmenistan, Marokko, Algeriet, Tunesien, Libyen, Egypten, Malta, Cypern og Tyrkiet.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 593/2003
af 31. marts 2003**

**om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge den fælles toldtarif ved
indførelse af mangleblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførelse af visse af blomsterdyrkningsprodukter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblomstrede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangleblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførelse til Fællesskabet af friske afskårne blomster.

(2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 747/2001⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 209/2003⁽⁴⁾, er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for afskårne blomster og blomsterknopper, friske, med oprindelse i Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben.

(3) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 590/2003⁽⁵⁾ er Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse.

(4) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97⁽⁷⁾, er gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat.

(5) På grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en suspension af præferencetolden for mangleblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel. Tolden ifølge den fælles toldtarif bør derfor genindføres.

(6) Kontingenter af de pågældende produkter vedrører perioden fra 1. januar til 31. december 2003. Suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden i den fælles toldtarif kan kun foretages indtil udgangen af denne periode.

(7) I perioden mellem møderne i Forvaltningskomitéen for Levende Planter og Blomsterdyrknings Produkter bør Kommissionen træffe disse foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For indførelse af mangleblomstrede nelliker (spray) (KN-kode 0603 10 20) med oprindelse i Israel suspenderes den ved forordning (EF) nr. 747/2001 fastsatte præferencetold, og tolden ifølge den fælles toldtarif genindføres.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 109 af 19.4.2001, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT L 28 af 4.2.2003, s. 30.

⁽⁵⁾ Se side 55 i denne EUT.

⁽⁶⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 71.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 594/2003

af 31. marts 2003

om genindførelse af præferencetolden ved indførsel af småblomstrede roser med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

(4) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97 ⁽⁷⁾, er gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(5) For småblomstrede roser med oprindelse i Israel blev den ved forordning (EF) nr. 747/2001 fastsatte præferencetold suspenderet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 488/2003 ⁽⁸⁾.

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Israel, Jordan, Marokko og Cypern ⁽¹⁾, samt på Vestbredden og i Gazastriben, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

(6) På grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en genindførelse af præferencetolden for småblomstrede roser med oprindelse i Israel. Præferencetolden bør derfor genindføres —

ud fra følgende betragtninger:

(7) I perioden mellem Forvaltningskomitéen for Levende Planter og Blomsterdyrkningens møder bør Kommissionen træffe disse foranstaltninger —

(1) Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblomstrede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangeblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af friske afskårne blomster.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

(2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 747/2001 ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 209/2003 ⁽⁴⁾, er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for friske blomster og blomsterknopper med oprindelse i Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marokko og på Vestbredden og i Gazastriben.

1. For indførsel af småblomstrede roser (KN-kode ex 0603 10 10) med oprindelse i Israel genindføres den ved den ændrede forordning (EF) nr. 747/2001 fastsatte præferencetold.

2. Forordning (EF) nr. 488/2003 er ophævet.

(3) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 590/2003 ⁽⁵⁾ er Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 2003.

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 109 af 19.4.2001, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT L 28 af 4.2.2003, s. 30.

⁽⁵⁾ Se side 55 i denne EUT.

⁽⁶⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 72 af 18.3.2003, s. 22.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AFGØRELSE TRUFFET AF RÅDET I DETS SAMMENSÆTNING AF STATS- OG REGERINGS-CHEFERNE

af 21. marts 2003

om ændring af artikel 10.2 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank

(2003/223/EF)

RÅDET I DETS SAMMENSÆTNING AF STATS- OG REGERINGS-CHEFERNE HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾, særlig artikel 10.6,

under henvisning til Den Europæiske Centralbanks henstilling ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Udvidelsen af euroområdet vil indebære en forøgelse af antallet af medlemmer af Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank (ECB). Det er nødvendigt at fastholde Styrelsesrådets evne til at træffe effektive og rettidige afgørelser i et udvidet euroområde, uafhængigt af antallet af medlemsstater, som indfører euroen. Med henblik herpå må antallet af nationale centralbankchefer, som kan udøve stemmeret, være mindre end det samlede antal centralbankchefer i Styrelsesrådet. Et rotationssystem er en rimelig, effektiv og acceptabel metode til fordeling af stemmerettigheder blandt Styrelsesrådets centralbankchefer. Et antal på 15 stemmerettigheder for centralbankcheferne vil udgøre en hensigtsmæssig afvejning mellem på den ene side kontinuitet i forhold til den bestående ordning, herunder en afbalanceret fordeling af stemmerettigheder mellem de seks medlemmer af direktionen og de øvrige medlemmer af Styrelsesrådet, og på den anden side nødvendigheden af at sikre, at der kan træffes effektive afgørelser i et væsentligt udvidet styrelsesråd.

(2) Under hensyntagen til at medlemmerne af direktionen udnævnes på fællesskabsplan via en procedure fastlagt i traktaten og til deres rolle i ECB, hvis kompetence omfatter hele euroområdet, må alle direktionsmedlemmer fortsat have permanent stemmeret i Styrelsesrådet.

(3) Fremgangsmåden ved afstemning i Styrelsesrådet er tilpasset på grundlag af artikel 10.6 i statuten. Da denne bestemmelse alene angår ændringer til artikel 10.2, vil tilpasning af fremgangsmåden ved afstemning ikke have nogen konsekvenser for afstemning om afgørelser i henhold til artikel 10.3, artikel 10.6 og artikel 41.2 i statuten.

(4) Der ligger fem hovedprincipper til grund for det valgte rotationssystem. Princippet om »et medlem, en stemme«, som er det centrale princip for Styrelsesrådets beslutningstagen, gælder fortsat for alle de medlemmer af Styrelsesrådet, som kan udøve stemmeret. Alle medlemmer af Styrelsesrådet deltager som hidtil i dets møder som personlige og uafhængige medlemmer, uanset om de udøver stemmeret eller ikke. Rotationssystemet fungerer solidt, idet det kan rumme enhver fremtidig udvidelse af euroområdet op til det højeste antal af medlemsstater, som i dag haves for øje. Rotationssystemet forhindrer desuden, at der opstår tilfælde, hvor de centralbankchefer, som udøver stemmeret, kommer fra nationale centralbanker (NCB'er) i medlemsstater, som tilsammen anses for ikke at være repræsentative for euroområdet økonomi som helhed betragtet. Endelig er rotationssystemet gennemsigtigt.

⁽¹⁾ Statut fastlagt ved protokollen knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, som ændret ved Nice-traktaten.

⁽²⁾ EUT C 29 af 7.2.2003, s. 6.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.3.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Kommissionens udtalelse af 21.2.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(5) Inddelingen af centralbankchefer i grupper og tildeling af et bestemt antal stemmerettigheder til disse grupper er udformet for at sikre, at de centralbankchefer, som kan udøve stemmeret, kommer fra NCB'er i medlemsstater, som tilsammen er repræsentative for euroområdet økonomi som helhed betragtet. Centralbankchefer vil udøve deres stemmeret med forskellig hyppighed, som beror på den relative størrelse af deres NCB's medlemsstats økonomi inden for euroområdet. Inddelingen af centralbankchefer i grupper er således bestemt ud fra en ordning efter størrelsen af deres NCB's medlemsstat på grundlag af en indikator bestående af to komponenter: størrelsen af andelen af deres NCB's medlemsstat i) af det aggregerede bruttonationalprodukt i markedspriser (i det følgende benævnt »BNP mp«) for medlemsstater, der har indført euroen, og ii) af den samlede aggregerede balance for de monetære finansielle institutioner (i det følgende benævnt »SAB-MFI«) for medlemsstater, der har indført euroen. En medlemsstats økonomiske vægt, som udtrykt i dens BNP mp, er en hensigtsmæssig komponent, da indvirkningen af centralbankbeslutninger er større i medlemsstater med store økonomier end i medlemsstater med mindre økonomier. Samtidig har størrelsen af en medlemsstats finansielle sektor en særlig betydning i forbindelse med centralbankbeslutninger, da modparterne for centralbankoperationer tilhører denne sektor. BNP mp tildeles en vægt på 5/6 og SAB-MFI en vægt på 1/6. Valget af vægtene er passende, da dette vil betyde, at den finansielle sektor er meningsfuldt og dækkende repræsenteret.

(7) Andelen af hver NCB's medlemsstat i det aggregerede BNP mp og i SAB-MFI for medlemsstater, der har indført euroen, justeres, når det aggregerede BNP mp justeres i henhold til artikel 29.3 i statuttet, eller når antallet af centralbankchefer i Styrelsesrådet øges. De nye andele, som fremkommer ved de regelmæssige justeringer, vil gælde fra første dag i det følgende år. Når en eller flere centralbankchefer bliver medlem af Styrelsesrådet, bør referenceperioden til brug for beregningen af andelen for deres respektive NCB's medlemsstat i det aggregerede BNP mp og af SAB-MFI for medlemsstater, der har indført euroen, være den samme, som anvendtes ved den seneste femårige justering af andele. De nye andele, som fremkommer ved sådanne særlige justeringer, vil gælde fra det tidspunkt, hvor de(n) pågældende centralbankchef(er) bliver medlem af Styrelsesrådet. Disse nærmere regler vil være omfattet af de gennemførelsesbestemmelser, som skal vedtages af Styrelsesrådet —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der foretages følgende ændring i statuttet for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank:

Statuttens artikel 10.2 affattes således:

»10.2. Hvert medlem af Styrelsesrådet har én stemme. Fra det tidspunkt, hvor antallet af medlemmer af Styrelsesrådet overstiger 21, har hvert medlem af Direktionen én stemme, og antallet af centralbankchefer med stemmeret udgør 15. Sidstnævnte stemmerettigheder fordeles og roterer som følger:

(6) For at muliggøre en smidig indførelse af rotationssystemet foretages indførelsen i to etaper. I første etape vil centralbankcheferne blive inddelt i to grupper, når deres antal overstiger 15. Hyppigheden, hvormed centralbankchefer i den første gruppe kan udøve stemmeret, vil ikke være lavere end hyppigheden af udøvelse af stemmeret for dem, som tilhører den anden gruppe. Når et betydeligt antal nye medlemsstater er indtrådt i euroområdet, dvs. når antallet af centralbankchefer overstiger 21, vil de blive inddelt i tre grupper. Inden for hver gruppe udøver centralbankcheferne stemmeret i lige lange perioder. De nærmere regler til gennemførelse af de to principper besluttet af Styrelsesrådet med to tredjedels flertal blandt alle dets medlemmer, såvel med som uden stemmerettighed. Dette gælder også en eventuel beslutning om at udskyde starten på rotationssystemet for at undgå en situation, hvor den hyppighed, hvormed centralbankcheferne i en gruppe kan udøve stemmeret, udgør 100 %.

— Når antallet af centralbankchefer overstiger 15, og indtil det udgør 22, inddeles centralbankcheferne i to grupper, på grundlag af en fordeling efter størrelsen af deres NCB's medlemsstats andel af det aggregerede bruttonationalprodukt til markedspriser og af den samlede aggregerede balance for de monetære finansielle institutioner i medlemsstater, der har indført euroen. Andelene af det aggregerede bruttonationalprodukt til markedspriser og af den samlede aggregerede balance for de monetære finansielle institutioner tildeles vægte på henholdsvis 5/6 og 1/6. Den første gruppe består af 5 centralbankchefer og den anden gruppe af de øvrige centralbankchefer. Den hyppighed, hvormed centralbankcheferne i den første gruppe kan udøve stemmeret, kan ikke være lavere end den hyppighed, som gælder for centralbankcheferne i den anden gruppe. Den første gruppe tildeles 4 stemmerettigheder og den anden gruppe 11, jf. dog foregående punktum.

- Når antallet af centralbankchefer udgør 22, inddeles centralbankcheferne i tre grupper på grundlag af en fordeling efter størrelse i henhold til ovennævnte kriterier. Den første gruppe består af 5 centralbankchefer og tildeles 4 stemmerettigheder. Den anden gruppe består af halvdelen af det samlede antal centralbankchefer, i givet fald rundet op til nærmeste tal, og tildeles 8 stemmerettigheder. Den tredje gruppe består af de øvrige centralbankchefer og tildeles 3 stemmerettigheder.
- Inden for hver gruppe udøver centralbankcheferne stemmeret i lige lange perioder.
- Ved beregningen af andelen i det aggregerede bruttonationalprodukt til markedspriser finder artikel 29.2 anvendelse. Den samlede aggregerede balance for de monetære finansielle institutioner beregnes i overensstemmelse med det statistiske grundlag, som gælder i Det Europæiske Fællesskab på tidspunktet for beregningen.
- Når det aggregerede bruttonationalprodukt i markedspriser justeres i henhold til artikel 29.3, eller når antallet af centralbankchefer øges, justeres størrelsen og/eller sammensætningen af grupperne i overensstemmelse med ovennævnte principper.
- Styrelsesrådet, som træffer afgørelse med to tredjedele flertal blandt alle medlemmer, såvel med som uden stemmeret, vedtager alle nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af ovennævnte principper og kan beslutte at udskyde starten af rotationssystemet indtil det tidspunkt, hvor antallet af centralbankchefer overstiger 18.

Udøvelse af stemmeretten kan kun ske ved personlig tilstedeværelse. Som en undtagelse fra denne regel kan den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden fastsætte, at Styrelsesrådets medlemmer kan afgive deres stemme ved anvendelse af telekonferencer. I denne forretningsorden skal

det endvidere fastsættes, at et medlem af Styrelsesrådet, som er forhindret i at deltage i Styrelsesrådets møder i en længere periode, kan udpege en stedfortræder som medlem af Styrelsesrådet.

Bestemmelserne i de foregående led berører ikke stemmerettigheder for alle medlemmer af Styrelsesrådet i henhold til artikel 10.3, artikel 10.6 og artikel 41.2.

Medmindre andet er fastsat i denne statut, træffer Styrelsesrådet afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Styrelsesrådet er beslutningsdygtigt, når mindst to tredjedele af de medlemmer, som kan udøve stemmeret, er til stede. Hvis Styrelsesrådet ikke er beslutningsdygtigt, kan formanden indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes afgørelse uden hensyn til reglen om beslutningsdygtighed.»

Artikel 2

1. Denne afgørelse skal ratificeres af alle medlemsstater i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsinstrumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks regering.
2. Afgørelsen træder i kraft den første dag i den anden måned, som følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2003.

På Rådets vegne, i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne

C. SIMITIS

Formand

Meddelelse om datoen for AVS-EF-partnerskabsaftalens ikrafttræden

Partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, træder i overensstemmelse med aftalens artikel 93, stk. 3, i kraft den 1. april 2003, idet det sidste ratifikations- eller godkendelsesinstrument blev deponeret den 27. februar 2003.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. marts 2003

om offentliggørelsen af referencen på standard EN 1495:1997 »Løfteplatforme — En- eller flersøjlede personløftere med arbejdsstandplads« i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/37/EF

(meddelt under nummer K(2003) 831)

(EØS-relevant tekst)

(2003/224/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/37/EF af 22. juni 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om maskiner ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 98/79/EF ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 1,

under henvisning til udtalelse fra det stående udvalg nedsat i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽³⁾, ændret ved direktiv 98/48/EF ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i direktiv 98/37/EF bestemmes det, at maskiner kun kan markedsføres og ibrugtages, hvis de ikke bringer personers, husdyrs eller goders sikkerhed i fare, når de installeres og vedligeholdes på passende vis og anvendes i overensstemmelse med deres bestemmelse.
- (2) Når en national standard, der gennemfører en harmoniseret standard, hvis reference er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, omfatter et eller flere væsentlige sikkerhedskrav, forudsættes den maskine, der er fremstillet i overensstemmelse med denne standard, at være i overensstemmelse med de relevante væsentlige krav.
- (3) Medlemsstaterne skal offentliggøre referencerne på de nationale standarder, der gennemfører de harmoniserede standarder, som er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (4) I medfør af artikel 6, stk. 1, i direktiv 98/37/EF har Nederlandene fremsat en formel indsigelse gående ud på, at standard EN 1495:1997, som blev vedtaget af Den

Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) den 21. april 1997, og referencerne hertil, som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁵⁾ den 13. marts 1998, ikke opfylder de væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav fuldstændigt.

- (5) Kommissionen erkender, at anvendelsen af de pågældende maskiner kan være farlig, da standard EN 1495:1997 ikke opfylder de væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav i forbindelse med konstruktion og fremstilling af maskiner og sikkerhedskomponenter, som er fastlagt i bilag I til direktiv 98/37/EF, navnlig kravene i punkt 1.5.15 »Risiko for at falde«, punkt 1.7.4 »Brugsanvisning« og punkt 6.3 »Risiko for, at personer styrter ned fra stolen (ladet)«. Det er Kommissionens opfattelse, for så vidt angår punkt 5.3.2.4, 7.1.2.12, sidste afsnit, tabel 8 og figur 9 i standard EN 1495:1997, at de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med konstruktion og fremstilling af løfteplatformen, ikke kan garantere et højt sikkerhedsniveau for alle forudseelige anvendelser.
- (6) Af hensyn til sikkerheden og retssikkerheden bør offentliggørelsen af referencerne på denne standard ledsages af en egnet bemærkning, og medlemsstaterne bør tilføje en identisk bemærkning i deres nationale standarder, der gennemfører standard EN 1495:1997.
- (7) Referencen på standard EN 1495:1997 bør i overensstemmelse hermed offentliggøres på ny —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Referencerne på standard EN 1495:1997 erstattes af teksten i bilaget.

⁽¹⁾ EFT L 207 af 23.7.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 331 af 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

⁽⁴⁾ EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT C 78 af 13.3.1998, s. 2.

Artikel 2

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 98/37/EF offentliggør referencerne på en national standard, der gennemfører den harmoniserede standard EN 1495:1997, skal denne offentliggørelse ledsages af en bemærkning, som er identisk med den, der er anført i referencen på standard EN 1495:1997, som fastlagt i bilaget.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2003.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen

BILAG

Offentliggørelse af titler og referencer på de europæiske harmoniserede standarder i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/37/EF

OEN ⁽¹⁾	Reference	Titel på den harmoniserede standard
CEN	EN 1495:1997	Løfteplatforme. En- eller flersøjlede personløftere med arbejdsstandplads.

Bemærkning: Denne offentliggørelse vedrører ikke punkt 5.3.2.4, 7.1.2.12, sidste afsnit, tabel 8 og figur 9 i standard EN 1495:1997, for hvilke offentliggørelsen ikke indebærer en formodning om, at der er overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 98/37/EF.

⁽¹⁾ OEN (Europæiske standardiseringsorganer):

- CEN: Rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles, tlf. (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19.
- CENELEC: Rue de Stassart 35, B-1050 Bruxelles, tlf. (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19.
- ETSI: 650, route de Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis Cedex, tlf. (33-4) 92 94 42 00, fax (33-4) 93 65 47 16.

BEMÆRK:

Oplysninger om, hvorvidt standarder er disponible, kan fås enten hos de europæiske standardiseringsorganer eller hos de nationale standardiseringsorganer. En liste over disse organer er vedlagt som bilag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF ⁽¹⁾.

Offentliggørelsen af referencerne i *Den Europæiske Unions Tidende* betyder ikke, at standarderne findes på alle fællesskabsprog.

Kommissionen sørger for at ajourføre listen.

Der er offentliggjort flere harmoniserede standarder om maskiner i tidligere udgaver af *Den Europæiske Unions Tidende*. En fuldstændig, ajourført liste kan ses på europa-serveren på internet:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/reflist/machines.html>.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 356 af 31. december 2002)

Side 21, artikel 22:

Følgende afsnit indføres:

»Ved nyt fiskeri og forsøgsfiskeri gælder de fangstbegrænsninger for bifangster, der er fastsat i bilag XV, i de i samme bilag anførte underområder/afsnit.«

Side 23, bilag I:

I listen udgår: »Almindelig bars *Dicentrarchus labrax*«.

Side 29, bilag IB, under art »Sild *Clupea harengus*«, område »Nordsøen nord for 53° 30' N«:

— i stedet for: »Danmark 62 785«

læses: »Danmark 62 784«

— i stedet for: »Norge 116 000 (2)«

læses: »Norge 50 000 (2)«

— i stedet for: »(3) TAC for hele Nordsøen, aftalt i forbindelse med fiskerikonsultationer mellem Det Europæiske Fællesskab og Norge om år 2003. Parternes andele af TAC udgør efter de aftalte udvekslinger: EF: 284 000 tons, Norge: 76 850 tons.«

læses: »(3) TAC for hele Nordsøen, aftalt i forbindelse med fiskerikonsultationer mellem Det Europæiske Fællesskab og Norge om år 2003. Parternes andele af TAC udgør efter de aftalte udvekslinger: EF: 284 000 tons, Norge: 116 000 tons.«

Side 34, bilag IB, under art »Blåhvilling *Micromesistius poutassou*«, område »IIa (EF-farvande), Nordsøen (EF-farvande)«:

i stedet for: »TAC 40 000 (1)«

læses: »Norge 40 000 (1)

TAC Ikke relevant«.

Side 45, bilag IC, under art »Rødfisk *Sebastes spp.*«, område »V, XIV (grønlandske farvande)«:

i stedet for: »Tyskland 21 168 (1)«

læses: »Tyskland 21 168«.

Side 49, bilag ID, under art »Torsk *Gadus morhua*«, område »VIIb-k, VIII, IX, X, CECAF 34.1.1 (EF-farvande)«:

i stedet for: »Det Forenede Kongerige 437«

læses: »Det Forenede Kongerige 537«.

Side 58, bilag ID, under art »Makrel *Scomber scombrus*«, område »IIa (EF-farvande), Skagerrak og Kattegat, IIIbcd (EF-farvande), Nordsøen«:

— i stedet for: »Sverige 4 468 (1) (2) (3)«

læses: »Sverige 4 488 (1) (2) (3)«

— i stedet for: »EF 22 063 (4)«

læses: »EF 22 323 (2) (4)«

— i stedet for: »Inklusive 240 tons, der skal tages i norske farvande i ICES-underområde IV, på grundlag af den aftale, der blev indgået i forbindelse med de konsultationer, Det Europæiske Fællesskab på vegne af Sverige har ført med Norge om år 2003.«

læses: »Inklusive 260 tons, der skal tages i norske farvande i ICES-underområde IV, på grundlag af den aftale, der blev indgået i forbindelse med de konsultationer, Det Europæiske Fællesskab på vegne af Sverige har ført med Norge om år 2003.«

Side 60, bilag ID, under art »Tunge *Solea solea*«, område »VIIIf, g«:

i stedet for: »Belgien 775«

læses: »Belgien 774«.

Side 119, bilag XVII, punkt 6, litra b):

i stedet for: »b) Kommissionen kan tildele medlemsstaterne ekstra dage for at kompensere for sejladsen mellem hjemstavnhavnen og fiskepladserne og for at kompensere for den for nyligt indførte indsatsforvaltningsordning.«

læses: »b) Kommissionen kan tildele medlemsstaterne ekstra dage for at kompensere for sejladsen mellem hjemstavnhavnen og fiskepladserne og for at kompensere for tilpasningen til den for nyligt indførte indsatsforvaltningsordning.«

Side 119, bilag XVII, punkt 6, litra c):

i stedet for: »c) Kommissionen kan midlertidigt tildele medlemsstaterne ekstra dage, hvor et fartøj, der medfører redskaber som defineret i punkt 4a, kan være til havs på grundlag af de resultater, der er opnået eller forventes opnået ved oplægningsprogrammerne for 2002 og 2003 for fartøjer, der berøres af bestemmelserne i dette bilag.«

læses: »c) Kommissionen kan midlertidigt tildele medlemsstaterne ekstra dage, hvor et fartøj, der medfører redskaber som defineret i punkt 4a, kan være til havs på grundlag af de resultater, der er opnået eller forventes opnået ved ophugningsprogrammerne for 2002 og 2003 for fartøjer, der berøres af bestemmelserne i dette bilag.«

Side 119, bilag XVII, punkt 6, litra d):

i stedet for: »d) Medlemsstater, der har opnået ekstra dage i henhold til punkt 6b, skal henholdsvis inden udløbet af marts, maj, juli, september og november rapportere til Kommissionen om de fremskridt, der er gjort under deres oplægningsprogrammer. Kommissionen kan på grundlag af disse rapporter ændre det i punkt 6b fastsatte antal dage.«

læses: »d) Medlemsstater, der har opnået ekstra dage i henhold til litra c), skal henholdsvis inden udløbet af marts, maj, juli, september og november rapportere til Kommissionen om de fremskridt, der er gjort under deres ophugningsprogrammer. Kommissionen kan på grundlag af disse rapporter ændre det i litra c) fastsatte antal dage.«

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2378/2002 af 27. december 2002 om fravigelse af forordning (EF) nr. 1249/96 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 358 af 31. december 2002)

Side 102, artikel 7:

i stedet for: »artikel 3«

læses: »artikel 5«.
